

Linh Thao 96

Linh Thao là một giữa nhiều phương thức cảm phòng trong Giáo Hội, chào đời đã hơn bốn thế kỷ rưỡi, trong nơi kinh nghiệm nội tâm của thánh Inhã Loyola, nhằm thao luyện cho linh hồn, tức là thực tập, trao đổi và bồi dưỡng cho đời nội tâm.

Sống trọn kế hoạch của Chúa là mưa cầu hạnh phúc cho chính mình.

Thư ngỏ

Kính thưa quý vị,

Tập san này đến tay quý vị là số thứ năm, mỗi năm chúng tôi thực hiện một số báo để kỷ niệm khóa tĩnh tâm theo phương pháp linh thao của Thánh Ynhã. Tập san chỉ là một món quà nhỏ bé yêu thương, với tất cả sự cố gắng và lòng tin tưởng, phó thác tuyệt đối của chúng tôi vào Đấng Tối Cao, được gói ghém gửi đến quý vị.

Trong năm năm qua, với tất cả cố gắng và giúp đỡ của nhiều anh chị em, chúng tôi đã tổ chức được 5 khóa tĩnh tâm linh thao, 2 khóa tĩnh tâm cho thanh niên vào mùa hè. Nhờ ơn Chúa Thánh Thần các khóa đều gặt hái được nhiều kết quả. Một số các bạn trẻ đã bày tỏ với chúng tôi, qua những lần tham dự tĩnh tâm đã giúp các em biết cầu nguyện một cách gắn bó hơn với Thiên Chúa.

Trong hai năm 1994, 1995 nhờ sự giúp đỡ thiết thực của cha Simon Huỳnh Ngọc Quý, liên hệ với Đức Ông Pralat Joachim Justus, Nationaldirektor der Ausländerseelsorge in Deutschland, đã giúp chúng tôi một số hiện kim cho chi phí tổ chức. Chúng tôi thành thật cảm ơn Cha và Đức Ông. Xin Chúa thưởng công cho các ngài.

Chúng tôi cảm ơn cha Vinzenz Trần Văn Bằng, đã bằng mọi cách, mọi cơ hội khuyến khích, nâng đỡ tinh thần chúng tôi thật tận tình. Chúng tôi xin ghi ơn cha.

Chúng tôi cảm ơn cha Bùi Thượng Lưu đã khuyến khích và giúp đỡ chúng tôi đăng thư mời trên báo Dân Chúa Âu Châu.

Chúng tôi cảm ơn Cha Elizalde Thành SJ., cha Michael Nguyễn Thế Minh SJ., cha Giuse Ngô Công Hoan SJ., cha Dominici Đỗ Minh Trí SJ., cha Nguyễn Trọng Tước SJ., cha Vũ Thành, cùng những Linh Mục khác, các Soeur và các bạn thân quen đã khuyến khích, cầu nguyện cho công việc của chúng tôi.

Chúng tôi chân thành cảm ơn các tham dự viên và cầu chúc mọi người nhận được dồi dào Tình Thương Yêu nơi Thầy Chí Thánh.

Xin dâng lên Thiên Chúa Lời Cảm Tạ, Ngợi Khen, và xin cầu chúc quý Cha, quý Soeur, quý bạn, quý tín hữu dồi dào Ân Thánh. Nguyện xin bình an, hiệp nhất cho chúng ta.

Kính,

Thay mặt anh em tổ chức,

Trương

Linh Thao 2

Trong số này:

Thư ngỏ	2
Tạo lấy cuộc đời	3
Tâm tình gửi.. (thơ)	5
Trò chuyện với Cha	6
Vài ý nghĩ về ...	7
Câu chuyện viên..	10
Tôi đi linh thao	11
Một chứng tích..	12
Bác cai... (thơ)	13
Thánh Phaolô	14
Phụ nữ,...	16
Chúng tôi,...(thơ)	17
Wir sind....	17
Con điều và...	18
Lời nguyện..(thơ)	20
Gợi ý cầu nguyện	21
Cầu nguyện	22
Em đâu...(thơ)	23
Thiên Chúa muốn...	24
Thì thăm (thơ)	25
Những khao khát...	26
Cổ tràng hạt	28
Cảm say tình..(thơ)	29
Linh thao lần đầu	30
Chúa không đổ.....	31
Những lời tâm sự	32
Tại sao Thánh Kinh...	33
Ngày tận thế	34
Những người chết...	35
Die Toten..(thơ)	35
Hai khuôn mặt	36
Cầu nguyện khg....	38
Beten ohne.....	38
Nhật ký của	39
Tâm tình linh thao	40
Mười nguyên.....	41
Vất bỏ đi	42
Kỷ niệm một	43
Xin cho con.....	45
Thư tín	46
Danh sách	49
Tình thơ (thơ)	50
Mục đích các.....	51

Tạo Lấy Cuộc Đời

LM. Vincent Trần Văn Bằng

Cuộc đời của ta không phải chỉ như cỏ cây, sinh ra, lớn lên rồi chết. Nếu con người được sinh, lớn lên để hưởng thụ các thú vui trên đời, rồi lại trở về tro bụi, thì cuộc đời quá nghèo nàn. Như vậy chả hơn gì loài vật. Làm sao được gọi là hình ảnh của Thiên Chúa? Như vậy, thì Ngôi Lời của Thiên Chúa cũng chẳng cần nhập thể và nhập thể để làm gì. Nhưng lịch sử đã cho ta hay Ngôi Lời đã nhập thể để sống cuộc sống của loài người, để làm gì vậy!?

Ngày xưa, người ta rất quý trọng các nhà giáo, nhà sư phạm, nhất là ở quê nhà VN thân yêu của chúng ta. Bởi vì cha ông đã bảo: "nhất tự vi sư, bán tự vi sư", một chữ cũng là thầy, nửa chữ cũng là thầy. Hôm nay, tại những nước văn minh Âu Tây này, các ngài được coi như một công nhân; họ cũng là người làm thuê "bán phổi" để kiếm đồng lương nuôi thân, nuôi vợ con. Rất ít người nhìn các ngài như những vị đào tạo con người, được mấy người nghĩ rằng, các ngài có nhiệm vụ đào tạo tương lai cho quê hương, cho nhân loại, huống nữa là cho Giáo Hội, cho Nước Trời. Như thế, tương lai của Giáo Hội, của quê hương, của dân tộc ở đâu! Chẳng phải ở trong tay của lớp trẻ sao?

Nhưng nếu hôm nay, **lớp trẻ không được đào tạo một cách chắc chắn trong mọi lãnh vực, nhất là luân lý và văn hóa**, tương lai của tổ quốc, của Giáo Hội có thể gặp nhiều khó khăn. Các nhà giáo, các vị nắm trong tay sứ mệnh đào tạo con người trong nhiều lãnh vực khác nhau có còn ý thức cái trách nhiệm của mình chẳng? Khổ thay, thế giới mang danh là "văn minh" nay đã được xây đắp trên đồng tiền, nên con người ở trên hoàn vũ này cũng phải theo guồng máy đó. Đồng tiền trước hết. Đồng tiền ảnh hưởng trên mọi tầng lớp xã hội, từ lớp độc thân đến lớp gia đình, từ bậc tu hành đến chính

trị gia..., từ môi trường kinh tế đến xã hội học đường, chính đồng tiền đã điều khiển mọi tầng lớp. Muốn ghi tên vào một lớp học, bất cứ môn gì, trước hết phải kiểm chứng về khả năng "đầu tiên": tiền đâu. Các nhà giáo cũng thế, đặt chương trình học cũng với đồng tiền, dù có tinh thần phục vụ, đào tạo con người đi nữa, các ngài cũng bị chi phối bởi đồng tiền. Chương trình học cũng nhằm vào đồng tiền. Đào tạo con người không phải như cha ông của ta bảo xưa: "tiên học lễ, hậu học văn". Nhưng trái lại, làm sao để dùng các phương tiện cho có tiền. Trong lớp người ta ít đề cập đến phục vụ, theo nghĩa trung thực của nó.

Vậy riêng cá nhân của chúng ta. **Chúng ta cần phải làm gì cho chính mình, cho bạn hữu, để khỏi đi vào lỗ bánh xe đã có sẵn, có thể nguy hại cho ta chăng.**

Hãy sống thực với chính mình, với đời. Như Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã kêu gọi nhân loại khi Ngài nhận chức vụ Thánh Phêrô lèo lái con thuyền Giáo Hội: **Hãy can đảm, đừng sợ! Xấu thì nên sửa lại, tốt thì hãy tiến lên!**

Hãy bằng lòng với chính mình.

Đời lắm chông gai, lắm thử thách, nhưng ngay với con người của mình, một vũ trụ nhỏ bé, nó cũng có vấn đề của nó.

Trước hết, ta cần ý thức tạo lấy cuộc đời cho chính mình. **Tuổi trưởng thành là cái tuổi biết suy tư, biết quyết định, biết chịu trách nhiệm.** Tuổi trưởng thành cũng là tuổi biết chấp nhận cuộc đời, biết thích nghi cuộc sống vào xã hội, vào cảnh huống, vào môi trường cuộc sống, **để chính mình và tha nhân được vươn lên cả tinh thần lẫn vật chất**; không vụ lợi, không vì ích lợi bản thân mà lợi dụng tha nhân, không viện lý tổ chức cộng đoàn, đoàn

thể để chèn ép hạnh phúc cá nhân của người khác.

Với chính mình:

Hãy nhìn đời với đôi mắt lạc quan, cười với nước mắt. Cha ông chúng ta đã truyền lại cho chúng ta một phương thế để che dấu mọi đau khổ, để vượt qua mọi thử thách, đó là nụ cười. Cái đặc điểm tể nhị của con người Việt Nam, là nụ cười mà các dân tộc khác thêm muốn nhưng Thượng Đế đã không cho. Ở đây, **chúng ta không đề cập đến cái cười lộ bịch**, những cái cười đáng trách như cười trên đau khổ, buồn tủi của anh em chúng bạn, **trái với tinh thần "khóc với người khóc, vui với người vui"**. Trái lại ở đây chúng ta muốn sống một cuộc sống lạc quan, biết chấp nhận, thích nghi cuộc sống, tạo cho mình một nếp sống an bình linh động: tập nhìn với đôi mắt nghệ sĩ, tập nhìn với đôi mắt thực là người nhưng cũng thực là siêu thoát, tập nhìn với đôi mắt thân thương của Đức Kitô: đôi mắt đắm lệ trong vườn Cây Dầu, với đôi mắt đầy tình lân ái ở Bethania bên cạnh Matta, Maria và Lazaro hay với bao bệnh nhân tinh thần cũng như thể lý đã đến với Ngài; với đôi mắt đầy thông cảm, chia sẻ với tha nhân trong tiệc cưới Cana, với đôi mắt âu yếm như ở hang đá Bêlem với các mục đồng và ba vua từ phương xa tới... Đó là điều kiện tay trong tay ta cùng tiến, cùng đi...

Cùng đi với tha nhân

Càng đi nhiều, càng ý thức ý nghĩa cuộc đời. Chỉ ở tại quê hương mình... dù đã học biết như thế, nhưng vẫn không tin, vẫn còn nghi vấn. **"Đi bữa chợ học mớ khôn"**. Càng đi ta càng thấy bộ mặt của đời, Âu hay Á, Phi hay Mỹ, cũng thế thôi, nhưng cũng thực là khác biệt. Vâng, bạn thử đứng trước một cửa hiệu nhìn khách qua đường, nhìn diện mạo, nhìn cách đi đứng, trang phục, bạn xem có ai giống ai không. Không bao giờ bạn gặp hai người giống nhau; thực đa diện. Nhưng nếu bạn nhìn với cái nhìn của Đức Kitô, với quan niệm siêu thoát nhưng thật là người của Thánh Phaolô, bạn sẽ cảm thấy **nghèo hay giàu, trắng hay đen, thư ký bàn giấy hay thợ thuyền, tất cả cũng là anh em**, tất cả là những người yếu

đuối đã được cứu chuộc bởi Đức Kitô, và tất cả dù muốn hay không, ý thức hay không, cùng tiến về một cùng đích là gặp gỡ Ngài. **Dấu hiệu giúp ta biết nhau là anh chị em là chúng ta cùng hướng về Chúa Kitô.**

Vì thế, nói đến Kitô hữu, chúng ta đừng nghĩ rằng tất cả ai cũng tốt. Nhưng điều chính yếu là tất cả tìm kiếm Chúa Kitô. Tất cả được Ngài yêu thương, đã được cứu chuộc bằng máu của Ngài. Chính những nét căn bản đó không phân rẽ chúng ta, dù khác màu da chủng tộc đi nữa, chúng ta lại gần nhau, lại giống nhau, lại bằng nhau. Chính các dấu hiệu trên đây mà chúng ta nhận ra ai là anh em ta...

Vâng, tìm kiếm Giêsu, tìm cách chiếm được Ngài; bao tổ chức, phong trào sinh hoạt đó đây trong Giáo Hội cũng chỉ nhằm vào mục đích đó: **Giúp giới trẻ, giúp mọi người tìm gặp Giêsu. Dù ở môi trường nào, ở quê nhà cũng như tha hương, chúng ta cùng đi về Giêsu, chúng ta cùng giúp nhau tìm gặp Giêsu**, chúng ta cùng đi trên con đường với hai môn đệ đi về Emmaus hay với các bà, Thánh Phêrô và Gioan trong sớm tinh sương đi tìm gặp Ngài.

Đừng nghĩ rằng mình đã là Kitô hữu, là mình đã chiếm được Đức Kitô ! **Coi chừng nếu không tìm cơ hội lên đường gặp Ngài, thì tất cả chỉ là ảo tưởng!** Trái lại, với ý thức tất cả chúng ta cùng đi về Emmaus để gặp Ngài thì thực là vui làm sao! Nhìn bên cạnh ta anh chị em đang vui bước ta cùng vui, tiến và tiến mãi. Lẽ dĩ nhiên ta cũng cảm thấy mệt như các anh chị em đang tiến bước bên cạnh ta, họ cũng mệt, cố khi lại ngã quỵ. Ta không bỏ rơi, trái lại tới gần bên họ, chia sẻ tâm sự cùng giúp nhau tiến. Lúc đó ta mới thấy đời của mình đẹp, đời của mình mới có ý nghĩa...

Điều kiện căn bản để đến gần tha nhân và có thể mến yêu tha nhân **là nhìn rõ tất cả những gì ta có chỉ là quà của Thượng Đế qua Đức Kitô**. Không có khiếm nhu, khó mà yêu thương nhau được. Nhưng chiếm được Đức Kitô và chiếm được anh chị em, đó mới thực ta đã tạo được cuộc đời./.

Tâm tình gửi Mẹ

Tê Hát

Lạy Mẹ đang yêu,
với sự bồn chồn lo lắng trước một việc gì,
con đều nghĩ đến Mẹ,
Người hằng an ủi, dịu dặt và cầu bầu
cho chúng con trước mặt Thiên Chúa.

Mẹ yêu của con ơi!
Con biết rằng mọi sự việc
Chúa đã ban cho con với Tình Yêu của Chúa.
Song, với con một yêu hèn của con,
không nhìn ra được
cái lý nghĩa,
cái vẻ đẹp
mà Chúa đã ban cho con.

Con chỉ thấy đau khổ,
Con không biết phải đối xử ra sao để đẹp lòng Chúa.
Con muốn dâng hết cho Chúa
những đau khổ trong tâm hồn
để làm Cửa Lễ Dầu Mùa....

Con muốn cảm ơn Chúa,
thật vậy,
cảm ơn không người, để ca tụng Ngài.

Và hứa,
sẽ làm sáng danh Chúa trong mọi hoàn cảnh,
để biểu tỏ lòng chân thành của con.

Xin Mẹ hằng ở bên con mãi mãi,
hướng dẫn con, nhắc nhở con,
lúc nào cũng nhớ đến Lời Thánh Gioan Tẩy Giả:
"Chẳng ai có thể nhận được gì mà không do trời ban.."

Nhờ đó,
con mới lấy lại bình an trong tâm hồn,
phổ thác tất cả trong tay Chúa,
với lòng yêu mến dạt dào,
như con thơ phổ thác trong tay Mẹ yêu.!

Linh Thao 5

Trò chuyện với Cha

H.T. Diễm Trang

Cha ơi,

Trời vào đông rồi... Ánh nắng rực rỡ của ngày hè cùng gió nhẹ của trời thu đã nhường chỗ cho những cơn gió lạnh cắt da...

Chiều nay, con đi bộ đến thăm một vài người bạn. Một mình con lang thang, nhìn ngấm mây trời, cỏ cây, giòng sông trôi lạnh lẽo dưới làn sương mỏng, nhìn ngấm vạn vật dưới sự thay đổi xoay vần của trời đất, con lại liên tưởng đến những biến cố Cha dành cho con. Cuộc đời của con là một hành trình, một hành trình mà có lúc thật đẹp với đoạn đường bằng phẳng, với nắng ấm chan hòa và hoa lá xanh tươi. Những lúc ấy thật tuyệt diệu để con nhận ra sự hiện diện quan phòng của Cha. Nhưng rồi (người đời chúng con hay những với nhị lăm Cha ơi) cũng có những lúc đường đi gồ ghề, đầy "ổ gà", cây cỏ ướt sũng bởi mưa dầm, bầu trời u ám... âm ỉ... hay cây cối trơ trụi run rẩy bởi sự hiện diện của giá băng - như lúc này - và liệu chúng con còn nhận ra được sự hiện diện của Cha không?

Tâm hồn con dễ trở nên trống vắng, mệt mỏi và nghi ngờ tình yêu Cha dành cho con, đây chính là lúc con dễ ngã lòng, lòng cú bần chồn, chần chừ sẵn sàng tìm một ngã rẽ khác để tránh tất cả những nhọc nhằn. Con sẽ dễ chọn cho mình một con đường khác bằng phẳng hơn, ấm áp hơn... mà không cần để ý nó sẽ dẫn con về đâu?

Cha ơi, như vạn vật đã phải trải qua đông giá để đến được với xuân vui, phải trải qua những đêm dài lạnh lẽo mịt mù, con người mới mừng vui thật sự khi xuân đến. Cuộc đời của con cũng là những đan xen, luân chuyển của hạnh phúc - đau khổ - vui buồn -... Và nếu sự hoán đổi của thời tiết, của đất trời đã làm

cho vũ trụ thêm phong phú tươi đẹp..., thì từng biến cố của cuộc đời con cũng là những hành trang mà Cha thấy cần cho con trong cuộc hành trình đến mùa Xuân vĩnh cửu. Biết là thế, nhưng đôi khi con thấy thật khó khăn để đón nhận được điều này, Cha ạ.

Xin Cha giúp con có lòng tin vào tình yêu của Cha và luôn nhận ra bước chân của Cha bên cạnh con.

Xin giúp con luôn thấy được điều Cha luôn nhủ con qua từng biến cố,

Xin cho con luôn có được tâm tình tri ân và đủ can đảm đón nhận mọi quà tặng Cha gửi đến cho con trong từng phút giây của cuộc đời. Amen.

Vài ý nghĩ về cầu nguyện.

Ai cũng biết cầu nguyện là một việc cần thiết nhất cho đời sống thiêng liêng. Và ai cũng gặp khó khăn khi cầu nguyện. Dù đã có những cảm nghiệm sâu xa khi cầu nguyện, tình trạng khô khan và chia trí vẫn thường xảy ra. Vì chính lúc đó mới là nỗ lực của riêng chúng ta muốn tìm gặp Chúa. Các Tông Đồ mê say nhìn Chúa Giêsu cầu nguyện và xin Ngài dạy cách cầu nguyện. Các ông được lệnh phải tỉnh thức cầu nguyện mà vẫn ngủ say...Thánh Têrêsa Avila đã kiên trì cầu nguyện trong tình trạng khô như vậy mười mấy năm: lúc thì đếm cột nhà, lúc thì nhìn ngọn nến cháy sắp hết hay con kiến bò v.v..

Thánh nhân so sánh cầu nguyện như 4 cách tưới cây: thông giấy để kéo nước lên, dùng bánh xe đem nước vào, dùng máng để nước chảy liên li và sau cùng nước mưa tuôn xối xả. Hai cách sau là tình trạng kết hợp với chúa liên li và rất đặc biệt.

Thánh Phêrô khuyên nhủ tín hữu phải tỉnh thức cầu nguyện như sư tử đối đang lượn quanh rình bắt. Thánh Phanxicô khó khăn thì lại dạy khi cầu nguyện phải nghĩ như đang bị chó đuổi bắt. "Nếu một em bé thấy chó dữ đang xa đang hung hăng nhào tới em, em sẽ làm gì? chạy trốn ư? Không thể được vì em chưa đi vững. Em sẽ làm gì? Em la lên, em gọi mẹ đến. Mẹ bênh vực em và cứu em. Em bé chính là mỗi người chúng ta với sức riêng mình. Con chó dữ chính là ba thù lợi hại của linh hồn: ma quỷ, thế gian, xác thịt. Phải làm gì? Kêu cứu, cầu nguyện. Nếu không đời chúng ta sẽ hỏng mất".

Thánh nữ Catarina đã có một hình ảnh rất hay ví cầu nguyện như chiếc cầu, không bắc ngang qua sông mà bắc thẳng lên trời. Nếu chỉ vì sợ hãi mà cầu nguyện thì mới

chỉ là những bậc dưới thấp, cũng như mới đi từ chân thánh giá. Phải làm sao leo cao hơn, đi tới cạnh sườn của Chúa để lời cầu nguyện là tiếng nói của 2 con tim và lên tới miệng Chúa nữa để nghe và để hôn Chúa. Thánh nhân còn khẳng định rằng không ai lên thiên đàng hay xuống một mình, nhưng luôn kéo theo người khác. Điều đó cũng áp dụng cho việc cầu nguyện. Khi thấy người khác cầu nguyện chúng ta cũng làm theo.

Mẹ Têrêsa Calcutta nổi tiếng về đời sống cầu nguyện và dạy cách cầu nguyện. Mẹ nói với các chị dòng: "Chúng ta càng thành công trong tâm hồn qua việc cầu nguyện thình lạng, chúng ta càng đạt tới cao độ cho đi trong cuộc sống hành động. Chúng ta cần sự thình lạng để có khả năng vươn tới nhiều linh hồn. **Điều thiết yếu không phải ở chỗ những cái chúng ta nói với Chúa, mà là cái Chúa nói với ta và qua chúng ta.** Tất cả những lời nói của chúng ta sẽ vô ích nếu nó không tự trong lòng phát ra. Những lời nói nào không chiếu đổi ánh sáng của Chúa Kitô thì chúng góp phần làm tăng thêm bóng tối."

Con đường của Mẹ từ khởi điểm đến đích điểm trải qua 6 chặng đường mà chặng đầu tiên chính là thình lạng được diễn tả như sau: **Thành quả của thình lạng là cầu nguyện, Thành quả của cầu nguyện là tin tưởng, thành quả của tin tưởng là yêu thương, thành quả của yêu thương là phục vụ, thành quả của phục vụ là an bình.**

Nữ tu Kateri, Bề trên một nhà tại Bronx, New York thuộc dòng Nữ Tu Thừa Sai bác ái của Mẹ Têrêsa nói: "Điều quan yếu nhất mà mỗi người có thể làm chính là cầu nguyện vì chúng ta đã được Thiên Chúa tạo dựng và **trái tim chúng ta bất ổn cho tới khi nghỉ an trong Chúa**"... Tôi thường chia

sẽ điều này với các phạm nhân trong tù. Tôi trình bày cho họ một thí dụ: nếu ông lên đường du hành, điều gì cần thiết với ông? Và một người trả lời: Cần một chiếc xe và xăng nhớt. Xăng nhớt chính là cầu nguyện, chiếc xe là đời sống, chuyến du hành nhắm tới thiên đàng. ông đã phải có bản đồ và biết nơi nào mình muốn đi tới chứ! **Điều tôi thực sự muốn nói là xăng nhớt của cuộc đời chúng ta chính là cầu nguyện.** Nếu thiếu sót, chúng ta không thể đạt tới đích điểm và chúng ta cũng chẳng thể đạt tới viên mãn con người chúng ta được". (A simple path tr. 9)

Thời gian linh thao là thời gian thuận tiện và rất mãnh liệt để cầu nguyện. Chúng ta tìm những cách để việc cầu nguyện trở nên ơn phước cho cuộc sống. Những câu truyện gợi ý sau đây có thể giúp chúng ta khi bắt đầu ngồi "thiền".

1. Một ông giám đốc công ty thép lớn nhất của một nước nọ, đã học được một bài học quý giá. Có một người đàn ông đến gặp ông và nói rằng: "Thưa ngài, tôi biết ngài có rất nhiều cố vấn, nhưng xin phép cho tôi được hầu truyện trong 5 phút. Nếu điều tôi thưa với ngài không có gì quan trọng thì ngài sẽ không nợ tôi gì cả. Nếu điều tôi nói với ngài có ích lợi thì công ty của ngài sẽ phải gửi cho tôi một ngân phiếu xứng đáng với lời khuyên của tôi".

Ông giám đốc trả lời: "Được rồi, tôi cho anh năm phút". Người đàn ông bèn nói: "Đây là tờ giấy, ông hãy ghi tất cả những điều quan trọng ông phải làm ngày hôm nay vào đây, và xin ghi tất cả số thứ tự cho những việc nào từ quan trọng nhất cho đến việc kém quan trọng hơn". Ông giám đốc công ty đã làm những việc theo sự chỉ dẫn của người đàn ông.

Người khách lại tiếp tục: "**Bây giờ bắt đầu từ công việc số 1, xin ngài đừng làm việc gì khác cho đến khi việc số 1 đã hoàn tất.** Sau đó lại tới công việc số 2 cũng làm như trên. Nếu ngài và các người phụ tá đều theo phương thức như trên thì công ty của ngài sẽ phát triển cả về điều hành tổ chức, và lợi tức cũng sẽ gia tăng". Sáu tháng sau người đàn ông đó đã lãnh được tám ngàn

phiếu 25.000 mỹ kim.

Tại sao chúng ta không làm như vậy với những điều chúng ta cầu nguyện? Làm một tờ danh sách từ những điều quan trọng nhất mà mình cần phải cầu nguyện. Đánh số thứ tự các điều cần yếu nhất và **trung thành cầu nguyện cho lời cầu nguyện số 1.** Nếu bạn muốn cầu nguyện cho những điều khác ở tờ danh sách cũng được, nhưng luôn phải cầu nguyện cho lời cầu số 1 trong mỗi lần cầu nguyện. Nếu làm được như thế, bạn cứ an tâm chờ đợi, **Chúa sẽ đưa đến những sự trọng đại trong đời bạn.** Khi cầu nguyện theo danh sách này, bạn sẽ khám phá ra điều nào là quan trọng nhất, cần thiết nhất cho bạn.

Nhờ phương pháp này, bạn sẽ thấy lâu nay **bạn lại nhài cầu xin nhiều cái không thực sự cần thiết mà có khi lại trở thành vấp phạm cho chính bạn,** trở thành nguyên nhân đưa đến bất hạnh hoặc tội lỗi.

2. Một em bé kia lần đầu tiên ở nhà một mình với cha buổi tối. Sau khi đã vui chơi với nhau, người cha đưa bé đi ngủ. Bên cạnh giường, em quỳ gối chấp tay cầu nguyện như mọi khi. "Lạy Chúa bây giờ con nằm ngủ, con xin Chúa coi giữ linh hồn con. Nếu con chết trước khi thức dậy, xin Chúa đón lấy linh hồn con". Nhưng tối nay em thấy cha đứng, gần em cầu nguyện thêm: "Lạy Chúa xin giúp con thành người tốt như bố con. Amen." Sau 5 phút em ngủ say và đến lượt bố em quỳ gối bên cạnh em cầu nguyện: "Lạy Chúa, xin cho con làm người lớn tốt như con của con nghĩ về con". (P. Fontaine)

Chúng ta đã **cầu nguyện nhiều lần,** nhưng lời cầu nguyện dường như **không để lại dư âm hay cảm nghiệm gì.** Có lẽ tại vì cách cầu nguyện của chúng ta vội vàng, máy móc, chiếu lệ, giống như nước chảy qua mà không đọng lại. Cũng có thể chúng ta cầu nguyện nhưng lòng chúng ta đóng kín, không để cho Chúa đi vào làm chủ cõi lòng, giống như viên sỏi ở bờ biển, nước tràn ngập nhưng bên trong nó vẫn khô ráo. Có khi chúng ta kể lể xin cho được nhiều

lợi lộc vật chất mà không xin những ơn ích thiêng liêng cho linh hồn.

3. Trong dịp đại hội Thánh Thể 41 tại Philadelphia, đài truyền hình Mỹ đã tổ chức một gặp gỡ của Mẹ Têrêsa, ĐHY Pignedoli và ĐC Helder Camara với báo chí. Một ký giả bắt đầu ca ngợi Mẹ Têrêsa rồi dùng thuật đối chọi để đả kích Giáo hoàng và các giám mục, giáo hội công giáo, tiền bạc của Vatican. Mẹ Têrêsa ngắt lời và nói ôn tồn rằng:

- Ông có vẻ căng thẳng quá, cần phải bình tĩnh hơn nữa, phải có bình an nội tâm.

Bị ngăn chặn như thế, ông ký giả bắt bẻ lại:

- Thưa mẹ, bình an nội tâm à, mẹ muốn tôi sáng tạo ra nó à?

- Thưa ông, bình an nội tâm là hồng ơn của Chúa, cần phải xin Ngài và cầu nguyện cho được

- Tôi không biết cầu nguyện.

- Chúng tôi sẽ cầu nguyện cho ông và xin điều đó cho ông.

Nói rồi mẹ Têrêsa cầm tay ĐHY Pignedoli, ĐC Helder Camara sốt sắng cầu nguyện cho ông ký giả.

4. Có 3 vị giáo sĩ đang bàn luận về cách thế của thân xác khi cầu nguyện. Mỗi vị đều xác tín vào điều mình nghĩ. Vị thứ nhất cho rằng quỳ là thái độ đúng nhất khi cầu nguyện. Vị thứ hai quả quyết rằng ngồi thiền trên sàn nhà là cách cầu nguyện sốt sắng. Và vị thứ ba nói rằng như Chúa Giêsu cầu nguyện thì mắt hướng lên trời. Trong lúc ấy một người thợ điện đang sửa trong nhà xức lên tiếng góp ý. Anh ta nói rằng cả 3 cách thức trên chưa bao giờ anh ta thực hành. Chỉ có một lần anh cầu nguyện chân thành và sốt sắng, là lúc một chân anh bị treo lủng lẳng trên cột giây điện thoại khi cơn lốc thổi mạnh làm đổ cái thang của anh.

Chúa nhìn và nghe trái tim khi chúng ta cầu nguyện. **Cơ quan mà Chúa cho để chúng ta cầu nguyện là trái tim.** Nếu trái tim không cầu nguyện thì môi miệng chỉ là mất thời giờ chứ không cần nói cách thế của thân xác.

LM. Vũ Thành

GIỚI THIỆU HỢP TUYỂN THẦN HỌC

"Chúng tôi, một nhóm linh mục người Việt đang phục vụ tại nhiều nước, muốn cùng nhau hợp tác làm công việc dịch thuật thần học, mong đóng góp được phần nào trong sứ mạng đầy mạnh dạn học hỏi và nghiên cứu các môn học thánh giữa người Kitô Việt Nam. Đây là danh sách các linh mục trong nhóm dịch thuật thần học chúng tôi:

Trần Đức Anh, O.P. (Ý Đại Lợi); Vũ Kim Chính, S.J. (Đài Loan); Đinh Đức Dao (Ý Đại Lợi); Trần Văn Hoài (Ý Đại Lợi); Vũ Xuân Huyền (Đức); Trần Văn Khả (Ý Đại Lợi); Cao Phg Kỳ, SS (Hoa Kỳ); Nguyễn Tiến Lăng, CSsR (Pháp); Sesto Quercetti Hoàng Văn Lục, S.J. (Ý Đại Lợi); Felipe Gómez Ngô Minh, S.J. (Pháp); Nguyễn Thế Minh, S.J. (Pháp); Trần Đình Nhi (Hoa Kỳ); Nguyễn Văn Phương (Ý Đại Lợi); Nguyễn Văn Sĩ, OFM (Ý Đại Lợi); Phan Tấn Thành, O.P. (Ý Đại Lợi); Hoàng Minh Thắng (Ý Đại Lợi); Nguyễn Chí Thiết (Pháp); Nguyễn Đức Thụ, S.J. (Úc Đại Lợi); Trần Ngọc Thụ (Vatican); Nguyễn Trọng Tước, S.J. (Hoa Kỳ); Phạm Minh Ước, S.J. (Úc Đại Lợi)

Hoài bão kia, chúng tôi sẽ cố thực hiện một cách tiệm tiến qua hai bước: bước đầu là giai đoạn dịch các bài báo thần học tiếng tâm, thúc thời viết trong nhiều thứ tiếng; và khi công việc đã chạy đều, thì tiến đến bước kế tiếp là dịch các sách thần học căn bản và nổi tiếng..."

S8/cuốn. S35/năm (4 số).

Địa chỉ liên lạc: Nguyễn Văn Giáo
3925 Tambor Road
San Diego, CA 92124
(619) 571-7839

Câu chuyện viên ngọc trai

Câu chuyện này tôi biết được bởi một tình cờ
Giữa lòng đại dương, ở đó có một con Sò.
Đời sống chung quanh Sò rất là mãnh liệt; hàng ngàn đàn cá bơi ngang qua nó.

Tình cờ, hôm đó một hạt cát rất nhỏ rơi vào lòng Sò.
Và từ đấy, trong bí mật của đại dương, bắt đầu một câu chuyện dài.

Một chuyện tuyệt vời của **đau khổ** với **tình yêu**
Hạt cát nhỏ chà xát, gây thương tích.
Với tất cả cố gắng, nhưng Sò không tài nào đẩy hạt cát ra khỏi lòng mình.

Khổ đau vì thương tích,
Sò nhỏ những giọt nước mắt lấp lánh, quý giá mỏng manh,
đọng chung quanh hạt cát và kết thành viên ngọc trai trong nhu hạt sương.

Hạt cát vẫn luôn chà xát. Sò vẫn khóc không thôi.

Nước mắt dâng đầy, lắng đọng mang lại một hào quang rực rỡ.
Tựa như mặt trời nhỏ nở sinh trong bóng tối của rừng sâu.

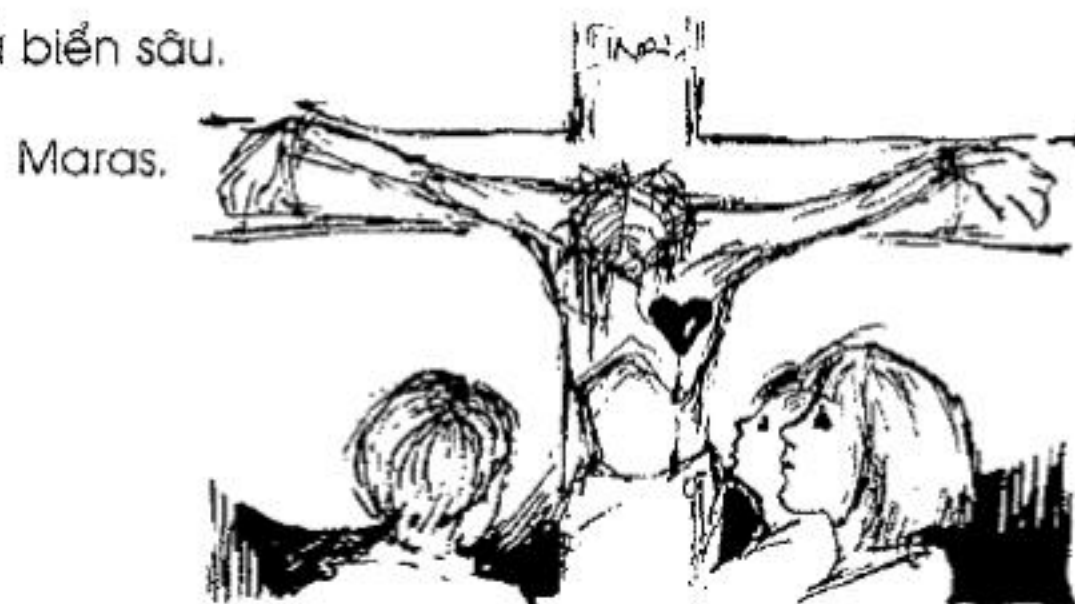
Thời gian dài trôi qua.
Sóng gió và biển lặng kế tiếp nhau dồn dập trong thâm sâu của đại dương.

Viên ngọc trai lớn lên bao nhiêu, Sò nhỏ dần đi bấy nhiêu
Hao mòn, nước mắt cũng đã cạn, Sò từ nay hóa thành hư không: nó không còn nữa.

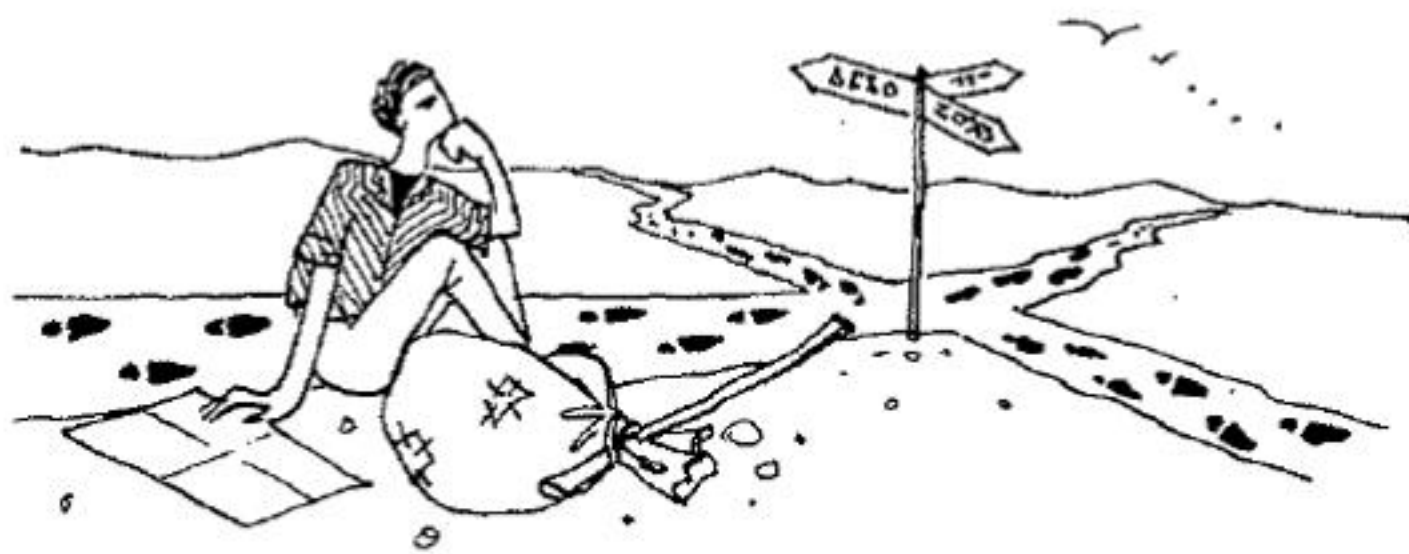
Lúc đó,
một việc lạ lùng xảy ra giữa thâm sâu đại dương.
Vỏ Sò từ lâu vẫn khép kín, lần đầu tiên mở ra;
hiện một kho tàng, tuyệt vời cho cư dân của đại dương
và sẽ là hạnh phúc bất kỳ cho những ai có được viên ngọc.

Sò đã đem lại đời sống cho viên ngọc mà không bao giờ biết nguyên nhân tại sao.
Đó là Sự Sống đến từ Sự Chết, Tình Yêu chiến thắng Đau Khổ.

Không ai còn nhớ tới Sò nữa,
mà mỗi người nhìn, chiêm ngắm hòn ngọc đến từ biển sâu.

Đó là câu chuyện Chúa Giêsu bị đóng đinh và bỏ rơi, Viên Ngọc trên đồi Calvê.
Đó cũng là câu chuyện của mỗi người chúng ta được mời gọi trở nên những Viên
Ngọc Lóng Lánh trước mặt Thiên Chúa, trải qua những nghiền nát của Đau Khổ
và Tình Yêu trong suốt cuộc đời.

Tôi đi Linh Thao

Tê Hát

Nhận được giấy mời đi linh thao, lòng tôi sung sướng và nghĩ bụng. Kỳ này mình sẽ là người ghi danh trước tiên đây.

Nhưng cái nhưng nó rắc rối lắm. Nó cản trở đủ thứ. Năm nay, những ngày linh thao lại đúng là ngày sinh nhật hai cháu bé gái và ông xã tôi. Nghĩ đến đây lòng tôi quẩn lại, không biết phải quyết định ra sao? Ở nhà hay đi linh thao? !... Thắc mắc này ngày nào cũng quẩn trong đầu tôi. Tôi bèn cầu nguyện xin Chúa soi sáng chỉ đường cho tôi chọn lựa theo ý Chúa...

Tôi chợt nghĩ đến Thánh Phaolô sau khi ngã ngựa trên đường đi bắt các tín hữu Chúa, ông đã trở lại đạo và muốn phục vụ Chúa ngay. Nhưng trước khi bắt tay vào cuộc đời rao giảng Ngài đã rút lui vào sa mạc 3 năm trời. Chắc hẳn rằng nơi đó Ngài đã học được nhiều để tìm kiếm xem Chúa muốn Ngài phục vụ Chúa như thế nào và sau đó Ngài trở thành một tông đồ nhiệt thành của các dân tộc. Những kinh nghiệm quý giá đó đã ảnh hưởng đến cuộc đời Thánh Y-Nhã. Những ước mơ trong tâm hồn đã thúc đẩy Ngài tìm nơi vắng vẻ để chuẩn bị cho một khúc quanh mới trong đời. Ngài không có điều kiện vào sa mạc, nhưng đã ẩn mình trên hai năm trời nơi vùng hẻo lánh, hăm mình, cầu nguyện tìm Thánh Ý Chúa cho cuộc

đời Ngài. Chính nơi đây Ngài đã có những kinh nghiệm gặp gỡ với Thiên Chúa và tìm được hướng đi cho đời Ngài.

Sa mạc có thể là mảnh đất bình yên trong tâm hồn chúng ta, hoặc là một căn phòng yên tĩnh ngay trong thành phố xô bồ. Trong sa mạc đó, chúng ta chỉ có một mình, không có những công việc, những dự tính lo âu làm chúng ta chia trí. Trong vùng sa mạc đó chúng ta yên lặng, lắng nghe, cầu nguyện và khám phá con người mình. Linh Thao là vùng sa mạc đó...

Những câu nói đùa của chồng và các con yêu quý như thúc tỉnh tôi: "..... hèn gì tên Thánh mẹ là Martha. Bà Martha hay lăng xăng lít xít những chuyện dọn dẹp, lau chùi, bày vẽ nấu ăn. Chả lo nghe Lời Chúa như Bà Maria. Lời Chúa là quan trọng hơn cả!".

Thật vậy, cuộc đời chúng ta có những thói quen, những khuynh hướng làm chúng ta không hài lòng với mình và có những vô trật tự làm chúng ta muốn bắt đầu lại, muốn sửa lại cho phong phú hơn. Linh Thao có thể là thời gian nhiều biến động. Nhưng qua biến động đó, linh thao đang đưa chúng ta vào bầu trời tự do theo tiếng mời gọi của Thiên Chúa. Do đó, tôi quyết định dứt khoát: Kỳ này tôi đi linh thao.

Một chứng tích tình yêu

TGM. Nguyễn Văn Thuận

Đường Hy Vọng

* Hy sinh con, đừng hy sinh kẻ khác (ĐHV 158)

*"Vì Chúa yêu thương môn đệ, Ngài đã yêu thương đến cùng!"

Tận cùng ấy là Thánh Giá. Hy sinh của con phải trọn vẹn, phải là lễ toàn thiêu, nếu "yêu tận cùng" (ĐHV161)

*Trong một cuộc hành hương long trọng, nghìn vạn người tham gia, ai cũng muốn vác thánh giá đi tiên phong. Nhưng trong cuộc hành hương của mỗi ngày, mấy ai sẵn lòng vác thánh giá của mình? Anh hùng thỉnh thoảng khó lắm! (ĐHV 171)

Cha Maximilien Kolbe, người Balan, là một tu sĩ Dòng Phanxicô, rất hăng say hoạt động. Ngài đã tình nguyện sang truyền giáo ở Nhật Bản, đặc biệt chuyên ngành ấn loát sách báo để truyền giáo, người cũng đã có dịp ghé qua Sài Gòn, nhưng vì bệnh lao phổi, phải trở về Balan điều trị. Tại quê nhà, M. Kolbe vừa chữa bệnh vừa hoạt động không ngừng. Ngài dùng sách báo để truyền bá lòng sùng kính Đức Mẹ. Ngài quá trông cậy, kính yêu Đức Mẹ đến nỗi người ta gán cho biệt hiệu: "Người con diên của Đức Mẹ".

Lúc Phátxít Đức chiếm đóng Balan, chúng thấy ảnh hưởng ngài trên quần chúng quá mạnh nên đã tống ngài vào ngục.

Ngày nọ, trại giam của ngài có một tù nhân vượt ngục. Sáng hôm sau, lúc điểm danh thấy mất một người, viên sĩ quan áp dụng ngay luật lệ của Phátxít Đức: hễ một tù nhân trốn thoát, mười người tù khác phải đền mạng.

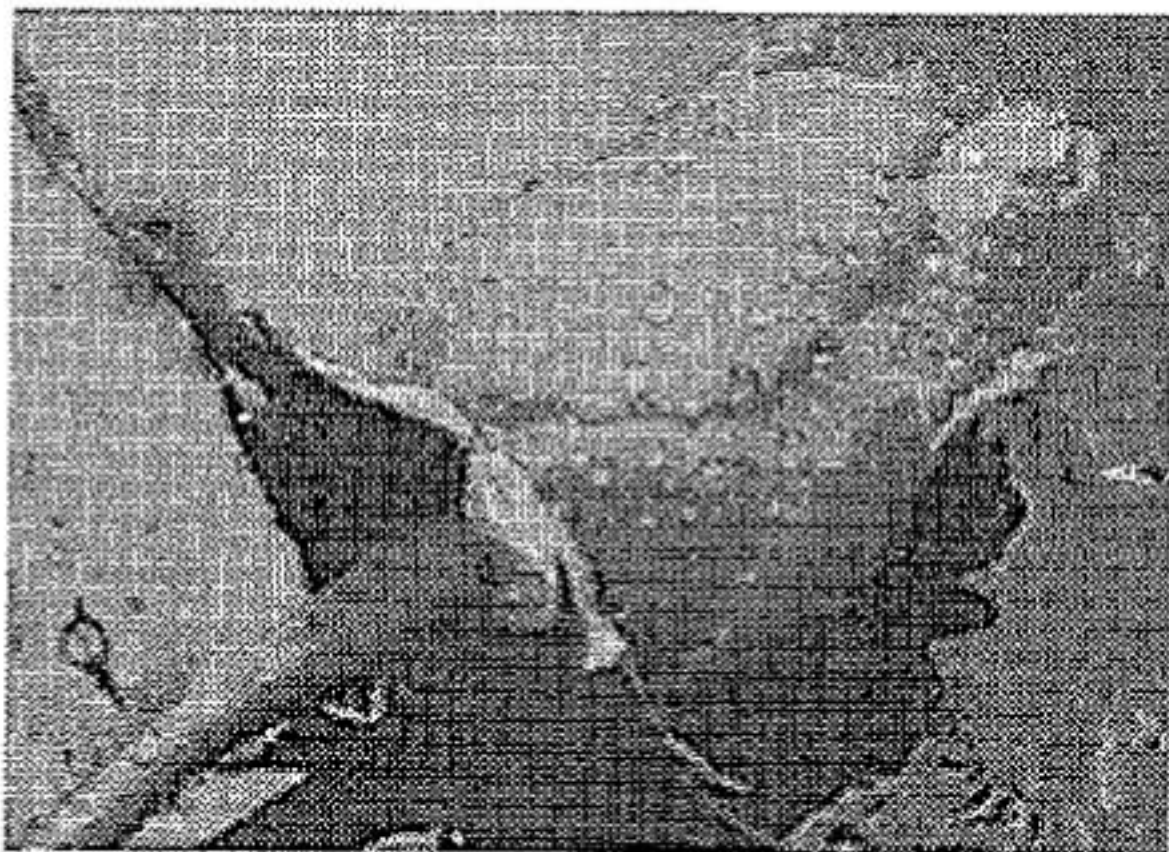
Trên sân tù, ai nấy đều thính lặng và khiếp đảm. Viên sĩ quan coi tù ngục vừa giận dữ rào bước vừa đưa tay chỉ định: tên này ... tên này ... ai lâm vào số đoạn trường thì phải sang sắp hàng một bên. Chợt có tên kêu thất thanh: "Khốn cho tôi, tôi còn vợ và một đàn con nhỏ".

Giữa bầu khí thính lặng và rùng rợn ấy, một tù nhân bước ra khỏi hàng, đứng im cách nghiêm nghị. Viên sĩ quan Đức quát hỏi:

- Mi là ai?
- Maximilien Kolbe, linh mục Công Giáo!
- Mi muốn gì?
- Tôi xin nguyện chết thay cho anh bạn tù này (ngài đưa tay chỉ vào người vừa la thất thanh), vì anh còn con thơ và vợ dại.
- Muốn ngu thì cho ngu! Vào sắp hàng thế, còn tên kia được tha!

Mọi tù nhân có mặt trên sân đều ngơ ngẩn, ngạc nhiên, thần phục ... Viên sĩ quan Đức hô lớn: "Sắp sẵn! Đi!". Mười người lặng lẽ đi vào phòng giam đối của nhà ngục. Theo lời các tù nhân thuật lại, thường những kẻ bị giam đối khóc lóc chửi rủa cho đến khi tắt hơi. Cha M.Kolbe luôn miệng khuyến khích, thúc giục mọi người cầu nguyện. Các tù nhân bên ngoài nghe tiếng họ hát và đọc kinh, ban đầu lớn, càng về sau càng yếu đi, rồi đến một lúc thì hoàn toàn im lặng. Ngày thứ mười hai, cửa phòng giam đối được mở ra. Mọi người đều đã chết, trừ một mình cha Kolbe, với đôi mắt vẫn sáng dù thân hình tàn rũ. Viên cai ngục bắt ngài đưa tay ra và chích cho một mũi thuốc độc ân huệ. Vị linh mục chết ngay. Họ đưa xe đến xúc xác ngài và các bạn tù đổ vào lò đốt.

Mấy mươi năm sau, vào năm 1972, Tòa Thánh đã tôn phong ngài lên bậc Chân phước, sau khi cứu xét kỹ lưỡng các nhân đức anh hùng của vị linh mục. Giây phút cảm động nhất trong Thánh lễ do Đức Phaolô VI chủ tế trong buổi lễ tôn phong ấy là hồi dâng lễ vật: một đoàn người tiến lên mang bánh, rượu, nến và hoa hồng trắng đỏ: hoa hồng trắng chỉ sự trinh khiết, hoa hồng đỏ chỉ sự hy sinh tử đạo. Đoàn người dâng lễ gồm có người Balan, đồng hương của ngài, và vài thiếu nữ mặc quốc phục Nhật Bản, nơi ngài đã đến truyền giáo. Cảm động hơn cả là lúc Đức Thánh Cha ôm hôn ông già bụng cái chén thánh tiến lên: đó chính là từ nhân đã được cha Kolbe thế mạng. Trong lúc ấy, toàn thể cộng đoàn hát vang khúc tình ca: "Không có tình yêu nào cao quý bằng chết thay cho bạn hữu". Chúng tích sồ sồ trước mắt khiến nhiều người hôm ấy không cầm nổi giọt lệ ...

Bác cai trường

Hằng ngày bé đi học,
Bé thấy ông cai trường,
giống ông Thánh Phêrô.
Nét mặt ông hiền từ,
hàm râu che nửa mặt.
Trong tay chùm chìa khóa,
lúc nào, cũng lủng lẳng,
mấy chục chiếc đồng đưa,
kêu leng keng, lúc lúc...

Mỗi sáng cổng sân trường
được "Phêrô" mở khóa,
lúa một lũ lau nhau,
những đứa sau "quỷ ma", (a)
vào thiên đường lớp học.
Mím môi cười bao dung:
"Hallo! Chào các cháu.

"Phêrô" thật dễ thương
cười với chúng em luôn,
còn hằng say giúp đỡ,
đám "thiên thần" ngây thơ,
và cũng hay cho kẹo
trong những giờ ra chơi.

Lũ "thiên thần" chúng em
thương Phêrô thật nhiều,
Chiều chiều thường ghé chơi
"Vườn địa đàng" Phêrô. (b)

Bé Xuân An

(a) nhất quỷ nhì ma thứ ba học trò.
(b) vườn rau của ông cai trường

Ta sẽ tặng các ngươi một quả tim mới,
Sẽ đặt thần trí mới vào lòng,
Lấy khỏi mình các ngươi quả tim chai đá,
Quả tim thịt mềm, Ta ban tặng.

Ex. 36

THÁNH PHAOLÔ

và hành trình rao giảng Tin Mừng

Thánh Phaolô sanh năm -10 tại Tarsô xứ Kilikia trong một gia đình Do Thái thuộc chi tộc Benjamin (nhóm Hipri) có quyền công dân Roma từ đời cha. Mang tên Do Thái Saul, tên La Tinh Paulus, được đào tạo theo giáo huấn Biệt phái, là một người rất ghét đạo và kịch liệt bắt bớ Hội Thánh, có tham dự vào việc giết Stêphanô (năm 33-34).

Trên đường đi Đama (năm 34), khi Chúa Giêsu sống lại đã hiện ra với Thánh nhân và kêu gọi Ngài làm tông đồ dân ngoại. Sau khi nhận được ơn kêu gọi, Thánh nhân đã lưu lại ở nước Nabatê (vùng Á Rập) cho đến năm 36 mới trở về lại Đama giảng đạo cho người Do Thái, cũng trong năm này biết được âm mưu mưu sát nên đã trốn thoát lên Yêrusalem yết kiến Thánh Phêrô rồi lui về vùng Syri Kilikia (có lẽ để giảng đạo tại Tarsô). Năm 44-45 cộng tác với Barnaba tại Antiokia.

Hành Trình Truyền Giáo I (năm 45-49). Thánh nhân đã từ Antiokia (xứ Syri) lần lượt qua Salamin, Paphô, Attalia, Perghê, Antiokia (xứ Pisidia), Ikonium,

Lystra, Derbê, đường dài gần 1200 cây số. Vòng về Thánh nhân đặt hàng niên trưởng trong các giáo hội. Từ Paphô trở đi Thánh nhân giữ hẳn tên Phaolô và giữ vai trò lãnh đạo việc truyền giáo. Nhân dịp Do thái phiệt (tín hữu gốc Do thái cố duy trì luật Môse) đòi tín hữu dân ngoại tại Antiokia phải giữ luật Môse. Thánh Phaolô đã đi dự "Cộng đồng Yêrusalem" quyết định luật Môse không buộc tín hữu dân ngoại, và từ đó Thánh nhân được chính thức nhận là tông đồ dân ngoại.

Hành Trình Truyền Giáo II (năm 49-52). Thánh nhân đã đi từ Antiokia (xứ Syri) đến Tarsô rồi băng qua dãy núi Taurus đến Derbê, rồi Lystra, Ikonium, Antiokia (xứ Pisidia), xứ Galat, Trôa, Néapoli, Philip, Amphipolio, Apollonia, Thessalonikê, Brê, Athêna, Côrinthô, Thánh nhân lưu lại một năm rưỡi tại Côrinthô và đã viết hai thư gửi tín hữu Thessalonikê (năm 51-52). Hè 52 bị ra tòa Tổng trấn Galliô, sau đó từ già Côrinthô đi Êphêcô, Caisaria (yêrusalem?), Antiokia.

Viết theo Thánh Kinh Tân Ước của Lm. Nguyễn-Thế-Thuấn để gửi một người bạn tân tông muốn tìm biết về Thánh Phaolô.

Viết Trầm

**H À N H
T R ì N H
T R U Y Ê N
G I Á O I I I
(n ă m 5 3 -
5 8) .** Từ Apôllô ghé Êphêsô rồi đi Cô r i n t h ô

Thánh Phaolô đến viếng các xứ đạo vùng Tiểu Á, Galat, Phrygia và lưu lại Êphêsô gần 3 năm. Đạo Chúa Kitô từ Êphêsô lan ra các vùng chung quanh và các Cộng đoàn Kitô giáo tại Colosê, Hiêrapoli, Trôa v.v... Trong thời gian này Thánh nhân gặp nhiều gian truân, Do thái quấy nhiễu, có lúc quá nguy hiểm để đối Aquila và Priskilla phải liều mạng để cứu Thánh nhân. Thánh Phaolô cũng đã bị giam tù tại Êphêsô, trong khi đó

Thánh nhân viết Thư gửi tín hữu Philip, và thư gửi cảnh cáo tín hữu Galat, vì họ bị Do thái phiệt lung lạc gần bỏ đạo. Giáo hội Côrinthô bị nhiều tệ đoan xấu xa xâm nhập, Thánh nhân cũng đã viết thư khiển trách răn bảo. Mùa Thu 57 đến thăm Giáo hội Makêdonia. Năm 58 viết thư gửi tín hữu Roma, sau đó đem tiền quyền giáo về cho Giáo hội Yêrusalem, tại Yêrusalem biết được người Do Thái muốn hãm hại nên vòng lên Makêdonia trú ngụ tại Philip trong tuần lễ bánh không men. Khi ngang qua Troa, Thánh nhân làm cho Eutykhê sống lại. Đến Yêrusalem Thánh nhân bị bắt ngay trong đền thờ và bị đưa ra tra hỏi trước công nghị, cũng trong thời gian này người ta phát giác một cuộc mưu sát nên Thánh nhân bị chuyển giải xuống Caisaria và bị giam 2 năm tại đây.

Năm 60 Thánh nhân hành trình đến Roma, trên đường đi bị đắm thuyền, tại Roma lại bị giam 2 năm trong tù. Thánh nhân đã viết Thư gửi tín hữu Philip, Côlôse, Êphêsô, Philêmon. Năm 63-67 Thánh Phaolô đã đến Krêta, Êphêsô, Colôse, Hiêrapôli, Laodikêa, Milêto, và có lẽ từ Nikôpoli xứ Epira Thánh nhân đã viết : Thư gửi cho Titô - Thư I gửi cho Timôthê. Thánh nhân bị giam lần thứ hai tại Roma trong tình cảnh cô độc, ở đó Thánh Phaolô đã viết Thư II gửi Timôthê. Năm 67 Thánh nhân bị trảm quyết "ad Aquas Silvias" bây giờ là "Tre Fontane" (Theo thư I của Clêmentê, Eusebiô, Hiêrônymô.

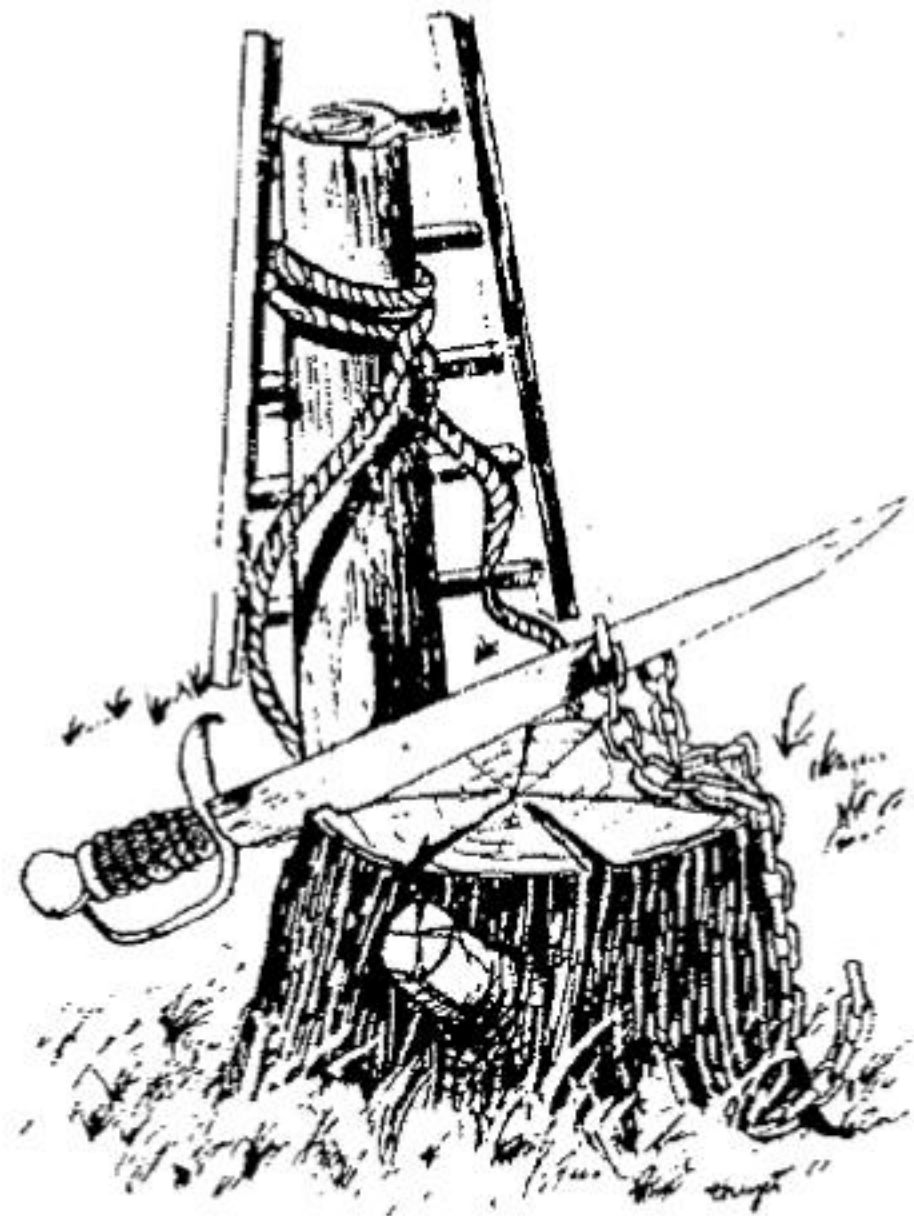
Thánh nhân rất nhiệt nòng, chí tình, chí thiết, hăng hái quả cảm, kiên gan, trì chí, tuy thế Thánh nhân dễ động lòng cảm thương. Lòng mến Thiên Chúa ban xuống đã biến đổi trái tim Phaolô nên một kỳ công, từ một người ghét đạo, chống phá, bắt bớ sát hại Giáo hội, được diện kiến Chúa và ơn kêu gọi đã trở nên một chiến sĩ oai hùng của Thiên Chúa,

Toàn bộ các Thư mang tên Thánh nhân gồm có 14 Thư, về loại văn Thánh Phaolô viết tùy dịp, không hẳn là những thư từ diễn tả tâm sự riêng tư mà cũng không thuộc loại luận thuyết dưới hình thức thư từ, các thư đó là những văn kiện công khai không cấm tự sự riêng tư mà là hồ sơ của Hội Thánh, vì Hội Thánh, trong đó lên tiếng chứng tá của Tin Mừng,

tiếp tục lời rao giảng và đòi phải quyết định trước tín thư của Chúa. Là nhà thần học viện kinh thánh, thanh minh với kẻ chống đối, xác định đạo lý, suy tư vốn dự kiện của truyền thống để đạt đến thông hiểu lòng tin. Là một tiên tri, chiêm ngưỡng mặc khải, khả dĩ nâng bổng tín hữu vào màu nhiệm huyền bí thờ lạy ngợi khen Thiên Chúa.

Thánh nhân là người thứ nhất trong Tân Ước đã nói rõ ra sự hằng có và thần tình của Chúa Giêsu Kitô con Thiên Chúa và việc cứu chuộc mọi người trong Chúa Kitô. Thánh Phaolô cũng đã nói ra màu nhiệm Hội Thánh "Thân mình Chúa Kitô" xây dựng trên lời rao giảng Tin Mừng, gồm có Do thái và dân ngoại trong bình đẳng (không phân biệt chủng tộc, giai cấp, nam nữ) trong sự tự do của con cái Thiên Chúa, nghĩa là được giải phóng khỏi ách nô lệ của bất cứ điều gì không phải là Thiên Chúa nhưng tự do phục vụ theo gương Chúa Kitô "vâng phục và hạ mình cho đến chết".

Công việc cứu chuộc được liên kết màu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi, sáng kiến tự lòng mến của Cha, lòng mến lân tuất đó đã được thể hiện trong sự chết của Chúa Giêsu và mãnh lực của Chúa Thánh Thần./.

Tức tối nhiều nhưng sau cùng tôi cũng phải đồng ý với câu nói của Đức Giáo Hoàng gọi người nữ là thiên tài phụ nữ và ngài khẳng định: "Người đàn ông ở một mình không tốt. Ta muốn tạo cho nó có một người trợ giúp tương hợp với nó" (Gn 2, 18). Thiên Chúa sáng tạo, đã giao phó người đàn ông cho người đàn bà. Hẳn nhiên, con người đã được giao phó cho tất cả mọi người, nhưng một cách đặc biệt, con người được giao phó cho một người đàn bà, bởi vì chính người đàn bà nhờ vào kinh nghiệm đặc biệt về tài làm mẹ của mình, dường như được phú bẩm tính nhạy cảm đặc biệt đối với con người, và đối với những gì tạo ra lợi ích đích thực cho con người, bắt đầu bằng giá trị căn bản của đời sống (NTHGD 51).

Tôi hiểu nhiều hơn tại sao người đạo đức lại hay có lòng kính mến đức Maria vì chính Chúa Giêsu cũng đã ước mong có một người nữ, Mẹ Maria.

"Mặc dù Thiên Chúa có mặt ở khắp mọi nơi, nhưng Ngài đã muốn chọn một người Mẹ thuộc trọn về mình. Ngài đã dựng nên trái đất làm thế giới của đàn ông, Ngài dựng nên thiên đàng dành cho những người được cứu rỗi và Ngài đã dựng nên Mẹ Maria làm dấu chỉ vinh quang của Ngài và tạo vui sướng cho những ai đi qua trong mọi thời đại". (Ngụ ngôn phương đông)
Không lạ gì Công đồng Vatican II đã ngỏ lời với các bà, các chị: "Như quý bà và chị em biết, qua các thời đại, Giáo Hội hãnh diện vì đã làm vẻ vang và giải phóng người phụ nữ, đã làm nổi bật trong sự khác biệt phái tính, sự bình đẳng căn bản của nữ giới

Phụ nữ, thần của sự sống

với nam giới. Nhưng bây giờ đã đến lúc sứ mệnh người phụ nữ được thể hiện hoàn toàn. Đây là lúc người phụ nữ có một ảnh hưởng, một sự phát huy và một quyền lực từ trước đến nay chưa từng có trong xã hội. Vì thế trong khi nhân loại đang trải qua một biến động sâu xa như lúc này, những phụ nữ thẩm nhuần Phúc âm có thể giúp rất nhiều cho nhân loại thoát khỏi sự suy đồi"

Người phụ nữ luôn được nhìn ngắm và tô điểm cho thêm đẹp trong mọi bộ môn văn hóa và nghệ thuật. Nhất là các họa sĩ, văn sĩ và thi sĩ. Tôi nhớ cùng một nhịp với thi sĩ P. Jamet trong bài thơ "phụ nữ ơi"

Người là ai?
Là trời xanh thẳm
Trắng sao chói sáng,
Là đất phì nhiêu,
Hoa thơm, quả ngọt
Là núi rừng thiêng,
Suối reo, chim hót,
Là biển mênh mông,
Nuôi muôn vật sống...
Phụ nữ ơi!
Người là ai?
Là dịu hiền, tình thương
Là nhân nại, khoan dung,
Là kỷ yếu của ngày qua,
Là thể hiện của hôm nay,
Là dự phóng cho ngày mai...
Phụ nữ ơi!
Người là ai?
Là chứng tá của Tin Mừng,
Là ngọn đèn của Niềm Tin,
Là men nồng của Tình Yêu,
Trong Giáo Hội,
Giữa loài người.
Ôi đẹp thay,
Người phụ nữ,
Chúa đã tạo thành!
(P. Jamet, Giáo xứ VN số 119)

Qua những dòng chữ này tôi kêu gọi mọi người phụ nữ Việt Nam hãy hiểu biết sự cao trọng và địa vị của họ trong một tương lai tươi sáng của nhân loại và của nước Việt Nam.

LM. Vũ Thành

Chúng tôi, những phụ nữ

Trong mỗi người chúng ta
hiện diện Sự Sống,
Ánh Sáng
và Tình Thương.

Trong mỗi người chúng ta
ẩn chứa Mầm Non
của Sức Mạnh
và Ôn Cầu Rồi

Chúng ta có thể
cảm nhận và trao tặng
Tình Yêu.

Chúng ta có thể
chịu đựng và hiến dâng
Án Đức.

Chúng ta cũng có thể
với tất cả khả năng
buyên tập, giữ gìn, và truyền bá
Đức Tin,
Lòng Trung Thành,
Sự Công Bằng

Nguyện (chuyển dịch)

Wir Frauen

1888

In jeder von uns ist
Leben, Licht und Liebe.

In jeder von uns liegt
die Saat von Kraft
und Heil.

Wir können Liebe
fühlen und schenken.

Wir können Heil
erfahren und spenden.

Wir können Glauben,
Treue und
Gerechtigkeit
mit allen unseren
Kräften einüben,
bewahren und
weiterbringen.

Ann M. Heidkamp

Con Điều và Tình Yêu

Nguyễn Tâm Thường

*Hãy nắm chặt lấy giáo huấn đừng thả.
Hãy giữ lấy nó: Đó là sự sống của con.
(Cách ngôn. 4: 13)*

Con điều và gió

Gió đưa về buổi chiều đẹp làm sao! Ở trên cao là vùng trời hút thăm mời gọi vào cuộc phiêu lưu vô biên. Có nắng. Có gió. Có mây. Và chiều nay, cánh điều lên khơi. Cánh điều dong gió như tình yêu đẩy người bạn trẻ vào đời. Có ước mong cho đường bay rẽ vào tương lai.

Con điều nào cũng cần gió mà đi. Cũng như tình yêu cần buồm cho con tim sức sống vào đời. Gió vô vàn bắt ngát và tình yêu cũng thế. Gió không chân trời. Cũng như có ai nhìn thấy tình yêu và đóng cửa tình yêu được đâu. Tình yêu và gió là bạn đường. Tình yêu ở đó, nhưng khó mà nhận diện được tình yêu. Gió là thế, chẳng biết gió đi nơi nào. Vì tình yêu bằng bạc, vì gió mỏng lung, nên ta lạc tình yêu cũng như gió đổ con điều vào chân trời không biết đâu là bến bờ. Gió có thể đi xa lắm, và tình yêu cũng có thể đưa ta về vùng rừng núi lạc dấu chân nai.

Tâm hồn nào cũng cần tình yêu như sợi giây leo bầu vào thân cây mà sống. Nhưng dấu hỏi của muôn thế kỷ vẫn là tại sao cần tình yêu để sống mà lại có khổ đau vì tình yêu. **Đau khổ vì tình yêu không có nghĩa như Đức Kitô chết cho người mình yêu mà là tình yêu làm cho họ chết.** Tình yêu đưa họ vào cõi vắng âm u. Đã biết rằng phải có gió mà lên khơi nhưng đã có những con điều chỉ vì gió mà không bao giờ trở lại. Những con điều không tìm thấy bến bờ.

Đã biết rằng không tình yêu đời người là nghĩa trang thu buồn, nhưng có những khổ đau đã làm cho họ gọi tình yêu là mùa thu buồn nghĩa trang.

Gió không biên cương nên gió lúc nào cũng là khởi đầu. Tình yêu cũng thế, tình yêu có thể gõ cửa ngõ hồn ta vào những giờ không định. Có khó gì đâu một buổi chiều. nó "chiếm hồn ta bằng nắng nhạt, bằng mây nhè nhẹ gió hiu hiu".

Tự bản tính của con điều là theo chiều gió mà bay. Trời càng rộng, gió càng lộng thì giấc mơ của điều càng không lối ngõ. Cuộc đời cũng vậy, tiếng mời gọi của cuộc đời là một lời mời cám dỗ bao la như gió, như mây. Mây rong chơi bốn mùa. Mây đi ngang sân nhà để con điều thêm muốn ước ao. Nhìn mây bay mà hồn con điều mở lối cho ước vọng buông cánh. Mây không có địa chỉ thì hồn con điều biết đi về đâu? Nhưng con điều không hiểu điều đó. Con người không định nghĩa được tình yêu là gì

thì tình yêu làm sao nói cho con người biết nơi nào tình yêu đến, nơi nào tình yêu đi. Bởi đó, như mây lãng tử, như gió đưa, tình yêu có thể dẫn con người vào vùng trời lạc lối.

Con điều và sợi giấy

Con điều không phải chỉ nhờ gió mà buông cánh bay. **Nó bay được là nhờ sợi giấy ràng buộc những ước mơ vô cùng mãnh liệt của gió gọi.** Ngày nào nó nghĩ phải rũ bỏ sợi giấy để mà lên cao nữa là ngày nó rơi xuống vực sâu. Cái đại khờ của con điều là chỉ biết gió cho lòng mình nôn nao. **Nó không hiểu rằng sợi giấy ràng buộc lại cần thiết để nôn nao trong hồn không bay mất.**

Tình yêu cũng vậy thôi. Cắm dỗ lớn nhất của tình yêu là không biên giới. Nét đẹp của tình yêu là vô biên giới nhưng người ta lại không giới hạn khi yêu. Vì tình yêu mang sẵn trong bản tính là gió không giới hạn, nên luôn luôn mở ngõ đi xa. **Vì vẻ đẹp không biên giới ấy làm con người sa vào nguy hiểm, yêu là tất cả, yêu là xóa hết bến bờ.** Như con điều ngỡ rằng muốn lên cao là xóa đi mọi bờ bến cản ngăn. Thu buồn nghĩa trang là đó. Ngang trái mừng màu khổ đau từ đây. Con điều mất sợi dây cầm giữ, nó sẽ rơi xuống thế nào thì tình yêu không giới hạn cũng gieo sầu thương tang chế như vậy thôi.

Con điều khôn ngoan phải biết gió đưa mình bay, nhưng sợi giấy đưa mình lên cao. **Cuộc đời hạnh phúc là cuộc đời có tình yêu đưa ta đi nhưng có ràng buộc đưa tình yêu về địa chỉ.** Không giới hạn ràng buộc, tình yêu chẳng còn địa chỉ để tới, nó sẽ theo con điều vượt giấy ào ào gió tới rồi lặng lẽ mục nát ở khoảng vườn nào đó buồn vắng. Tình yêu khôn ngoan là tình yêu biết nét đẹp của mình là bao dung, không biên giới. **Nhưng không biên giới của tình yêu là chiều sâu chứ không vượt khỏi mọi**

ràng buộc.

Khi con điều nhìn những con điều

Lời ngọt cảm dỗ rất mền là lòng ghen tị trong trái tim con điều. Bởi, nó thấy những cánh điều khác cũng cùng chung một chân đời, gói gió. **Lòng kiêu hãnh muốn hơn đời rủ nó vào bến mé của lương gạt.** Một hôm con điều thầm nhủ với hồn nó rằng ta phải bay cao lên trời. Ta phải đi xa để trông đời. Cuộc đời cũng vậy thôi. Phải hơn người vì nhan sắc, phải hơn người vì tiếng khen. Vì muốn hơn người, gió tới là nó vươn. Sợi dây mỗi ngày trở thành lối rào ngăn cản. Lòng kiêu hãnh muốn hơn người bảo nó thả lỏng sợi giấy mà đi. Mùa thu chết của nghĩa trang bao giờ cũng được dẫn lối bằng tình yêu muốn tự do. **Tình yêu dẫn vào vườn hạnh phúc là lối đi êm ả, mà lối đi ấy phải là giới hạn của lễ luật.** Khi lối đi réo gọi những sôi nổi không còn nhẩn nhục của sợi giấy là bắt đầu điệu nhạc của mùa chia ly.

Lễ luật trong tình yêu là sự trung thành.

Nếu cánh gió rủ con điều đi xa thì lễ luật trong tình yêu là nhìn lại những cảm dỗ. Sợi giấy làm cánh điều khó chịu thì **lễ luật trong tình yêu là chiến đấu chối từ để dãi buông lối.** Gió là của chung, như tình yêu bằng bạc phổ quát mệnh mông. Nhưng mỗi con điều có sợi giấy riêng. Tình yêu cũng thế, không phải ai cũng bước vào tình yêu như lá trên đời buông theo nhịp gió. Mỗi tình yêu có một địa chỉ đi về. Bởi đó, con điều chấp nhận sợi giấy đưa nó vào chiều gió như thế nào, thì mỗi người cũng có lối riêng cho cuộc tình như vậy. Cánh điều không thể so sánh chiều cao của cánh điều khác mà bỏ sợi giấy của mình, **thì tình yêu cũng nài nỉ con người đừng từ chối tình yêu của họ bằng thêm muốn một cung đàn khác.** Bởi, con điều lạc lối ở một độ cao không cầm giữ, thì cung đàn sẽ lạc giọng ở một độ rung không giới hạn. Và tình yêu quần quai khi buông rơi trong tự

do.

Gió thổi tắt ngọn đèn thế nào, thì đam mê là lửa đốt tình yêu thành tro than như thế. Gió ào ào bảo con điều vượt bỏ sợi giây thế nào, thì đam mê cũng bảo con người vượt lối lệ luật tình yêu như vậy.

Xin Thượng Đế cho con sự khôn ngoan để thẩm định tình yêu của mình trước những mời gọi rất dễ mền của đam mê.

Xin cho con lòng dũng cảm giữ sợi giây ràng buộc, bởi, nếu không có ràng buộc sẽ như cánh diều rơi trong gió lộng.

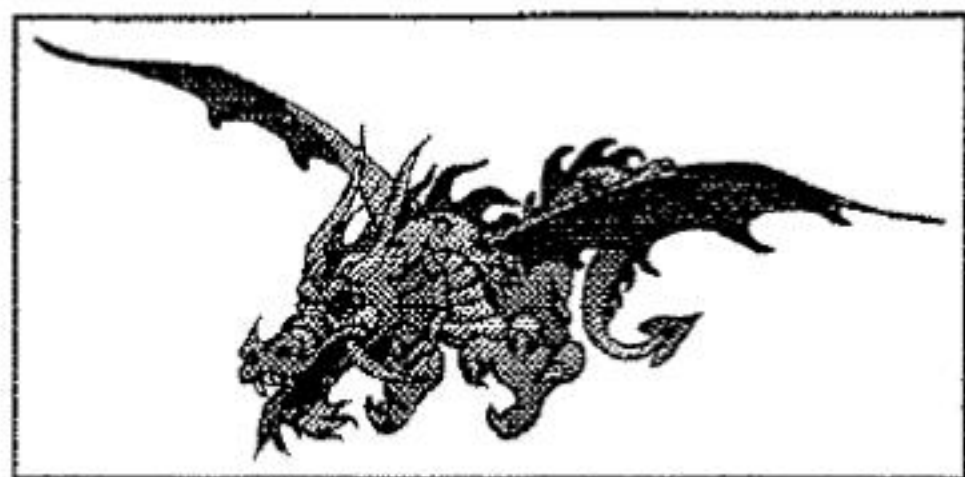
Và, xin cho con suy niệm về lẽ luật của Ngài đã ban hành. Lẽ luật là yêu thương đưa con lên cao trong tự do chứ không phải là hàng rào cản ngăn.

Xin cho con đón nhận lẽ luật của Ngài như đón nhận quà tặng. Con cần tỉnh lặng bên bên đời để suy tư về ý nghĩa của những ràng buộc.

Cuộc đời là dòng suối có Lời Thánh Vịnh mọc xanh đôi bờ nhẵn nhủ:

Thú vui là Thánh Chí Yavê.
Luật pháp Ngài nhắm đi nhắm lại ngày đêm.
Kể ấy như cây trồng bên suối nước.
Cứ đến mùa là sinh quả kết hoa.
Cành chẳng bao giờ tàn và lá cứ xanh.

(TV. 1: 1-2)

LỜI NGUYỄN CẦU TRONG THỦ THÁCH

Lạy Chúa,

*Khi con đói
Chúa hãy gọi đến cho con
Một người nghèo
Để con chia sẻ cho họ miếng ăn.*

*Khi con lạnh
Chúa hãy gọi đến cho con
Một người rét mướt
Để con chia sẻ cho họ manh áo.*

*Khi con buồn
Chúa hãy gọi đến cho con
Một người đau khổ
Để con an ủi họ*

*Khi con cô đơn
Chúa hãy gọi đến cho con
Một người sa ngã
Để con nâng đỡ họ*

*Khi con chán chường
Chúa hãy gọi đến cho con
Một người tuyệt vọng
Để con gây lại cho họ niềm tin*

*Và khi con thù hận
Chúa hãy gọi đến cho con
Chính tình yêu của Chúa
Để con biết yêu thương.*

nguyện nguyện (WA)

(Đồng Hành)

J. Mahler

GỢI Ý CẦU NGUYỆN

Linh Thao 21

Cầu nguyện

- Mami ơi ... ơi...

- Dạ ... dạ ...

- Mami có biết cái gì không?

Cô bé cứ mỗi lần đi học về, vừa mới bước vào cửa là đã tí toe kể những chuyện vui buồn ở trường học cho Mẹ nghe hay khoe khoang những thành tích mà cô bé thu lượm được ở lớp học.

- ???

- Hôm nay giờ giáo lý cô giáo dạy tụi con cách cầu nguyện hay lắm. Mami có muốn biết không?

- Muốn chút !!!

- Also, cô giáo nói có ba cách cầu nguyện với Chúa.

- Vậy sao ! có tới ba cách cầu nguyện với Chúa cơ hả.

- Ja, cô nói, cách thứ nhất là cầu nguyện với Chúa

là một ông Vua. Với ông Vua thì ta phải giữ luật lệ của nhà vua, đến gặp Vua thì phải ăn mặc cho hoàng lịch sự, phải cung kính trước mặt Vua, phải ăn nói đúng đắn, lịch sự như ý của Vua.

Giống như vậy, khi đi nhà thờ đến với Chúa giống như đi yết kiến Vua thì mình phải đến một cách trân trọng và cầu nguyện kính cẩn với Chúa. vì Chúa Giêsu cũng là Vua.

- Đúng rồi, mẹ đọc đoạn Thánh Kinh này con nghe nhé: "Con người sẽ đến trong uy nghi cùng với các thiên thần. Rồi Ngài sẽ ngồi vào ngai vinh quang, và mọi dân tộc sẽ quy tụ trước mặt Ngài" (Mt. 25, 31-32).

- Cô giáo con cũng đọc cho cả lớp giáo lý nghe mà.

- Chủ nhật nào mà mình chẳng diện đẹp, hoàng bào, lịch sự đến thăm Chúa, đúng không? Và cầu nguyện với Chúa như là quỳ dưới chân Vua?

- Ja, cách thứ hai là cầu nguyện với Chúa như là một người Cha hay Mẹ.

Với Cha Mẹ thì mình thân mật vui vẻ nhưng vẫn phải giữ sự kính trọng, vì Cha Mẹ là người sinh thành ra mình, thương yêu, chăm sóc nuôi dưỡng mình cho đến khi trưởng thành, và dạy bảo mình cho khôn ngoan.

Mình có thể nói hết những gì trong lòng mình cho Chúa biết giống như nói với Papi hay Mami vậy. Rồi xin Chúa giúp sức mạnh giống như xin Mami giúp con việc gì mà con làm không được đó.

- Cô giáo nói hay quá hả!!!

- Ja, natürlich. - Còn cách thứ ba, cầu nguyện với Chúa là bạn nữa. Với bạn thì ta nói sao cũng được, ngồi hay nằm mà nói chuyện tâm sự với nhau hay đùa cợt vui vẻ cũng được, hay đi chơi với nhau thân mật cận kề.

- Thế con thích cầu nguyện với Chúa cách nào hả cô bé?

- Con thích nhất là cách cầu nguyện với Chúa như Cha Mẹ, giống như con bây giờ đang nói chuyện với Mẹ vậy đó.

- Chứ con không thích cách cầu nguyện với Chúa như bạn mình sao? Cũng vui vẻ thân mật vậy.

- Dạ, nhưng mà thích ít thôi.

- Sao lại thích ít thôi, là thế nào ?

- Tại vì bạn đâu có thương mình như Mami và Papi đâu.

- À, thế hả. Mami thương cho một cái hôn nhé.

- Thế cô giáo con có dạy Lời Cầu Nguyện của Chúa Giêsu không?

- Ja, cô con dạy bài đó lâu rồi mà, đó là Kinh Lạy Cha, con có kể cho Mami nghe rồi, Mami quên rồi hả.

- À, Mami hỏi thôi, xem thử con có nhớ không ấy mà.

- Ừ ừ, Mami thiệt.... À, hôm nay Mami còn nợ con năm đồng nữa.

- ???

- Mami có biết cái gì không?

- Con được cái này nè. Mami nhắm mắt lại đi.

Trong lúc mẹ cô bé nhắm mắt lại thì cô bé lui cui lôi trong cặp sách ra bài viết chính tả được điểm 1, giỏi nhất trong lớp.

- Rồi, mami mở mắt ra nè, tà... ta... ta ... tá..., cô bé chìa bài làm ra khoe.

- Mami thấy chưa nè.

- Điểm 1 có mỗi mình con thôi đó.

- ừ, biết rồi, con gái của mẹ giỏi lắm, nhưng mà lâu lâu "chó ngáp phải ruồi".

- Là cái gì vậy, hở Mami?

- Nghĩa là lâu lâu con mới được điểm một một lần ấy mà.

- Ừ ừ, đâu có đúng đâu.

Vừa nói cô bé vừa bấu môi phụng phịu.

- Thôi cô nương, đây năm đồng tiền thưởng. Cát đi, rồi rửa tay ăn cơm xong làm bài chú. Hôm nay có nhiều bài làm không?

- Ja, có bài làm Mathe thôi.

Vy Sao

Em đâu phải "bê-bi"

Em đâu phải bê-bi
Em đây đã đến trường
Em đang ngồi lớp một
biết đánh vần ă a ...

Hôm nay em vui quá
Mẹ bảo không được hư
Em dỗi hờn phụng phịu:
"Con vẫn còn bê-bi!"

Em đôi xem Ti Vi
cùng các anh các chị
Mẹ bảo em còn bé
không được xem phim này
Em: "Ừ ừ cùng Mẹ
"Con đã lớn rồi mà
con đâu phải bê-bi!"

Em sà vào lòng Bố
Đôi Bố cưng tí ti
Mẹ bảo: "Bé lớn rồi
không nhõng nhẽo nữa nghe!"
Em nhìn Bố cười cười
Rồi vót đầu Bố xuống.

em thầm thì vào tai
mà ai cũng nghe hết:
"Con còn nhỏ mà há,
phải không hở Bố cưng?"

Kim đồng hồ tám giờ
Mẹ bảo em đi ngủ
Em phụng phịu cùng Mẹ
"Mẹ ơi, con lớn rồi,
con đâu phải bê-bi!"

Bê Xuân An

Thiên Chúa muốn tôi làm gì bây giờ?

Julian Elizalde S.J.

Tại sao?

Ai muốn bắt chước Đức Mẹ luôn luôn tìm Thánh Ý Chúa và "xin vâng". "Hãy thành sự cho tôi theo ý Ngài".

Khi Chúa Kitô sống trong tôi, tôi cũng tìm lương thực nội tâm trong Thánh Ý Thiên Chúa. Sống theo Thánh Ý Chúa mang ích lợi cho tôi bởi vì Ngài che chở cho tôi và Ngài muốn làm vinh hiển cho tôi.

Nhưng theo vết chân Chúa Kitô, **tôi không tìm Thánh Ý Chúa vì ích lợi** mà vì tôi yêu thương Ngài.

Đây là một trái tim mới, là một con người mới trong tôi.

Vì thương yêu Thiên Chúa, Thánh Y-Nhã muốn biết Thiên Chúa kêu mời Ngài làm gì? Từ từ qua kinh nghiệm nhiều năm trời tìm Thánh Ý Chúa, Thánh Y-Nhã đã được Chúa ban một khả năng đặc biệt để tìm kiếm Thánh Ý Chúa.

Đây cũng là khả năng đặc biệt Thiên Chúa ban cho nhà dòng Thánh Y-Nhã sáng lập và cho những ai muốn kết thân với Chúa Kitô dưới sự hướng dẫn của ngài: **"Luôn luôn phục vụ Thiên Chúa vì tình yêu"**

Cách tìm Thánh Ý Chúa:

Chúng ta không có thể tìm Thánh Ý Chúa trực tiếp, ngay trong trái tim Ngài, bởi vì trong đời này, chẳng ai có thể gặp gỡ Thiên Chúa trực tiếp.

Chúng ta cũng không có thể tìm Thánh Ý Chúa như một kế hoạch Ngài soạn thảo sẵn và dành cho chúng ta. **Thánh Ý Chúa cũng không phải là một chương trình gồm có những biến cố sẽ xảy ra cho mình và những hành động Ngài mong muốn chúng ta thực hiện.**

Thiên Chúa đã dựng nên chúng ta, chúng ta có quyền mở trái tim mình cho những ý muốn, niềm hy vọng và tình yêu chúng ta muốn lựa chọn. Chính Ngài là kẻ tôn trọng quyền tự do đó.

Chúng ta tìm Thánh Ý Chúa trong các **kinh nghiệm sống**.

Khi giữa Thiên Chúa và chúng ta có một tình thân mật, một mối liên hệ sống động, chúng ta sẽ nhìn nhận những tác động vui buồn nội tâm. **Qua những tác động nội tâm đó chúng ta sẽ nhận ra Thiên Chúa muốn chúng ta làm gì, làm như thế nào.** Không biết Thiên Chúa dành cho chúng ta những gì trong tương lai, nhưng mỗi lần chúng ta tuân theo các tác động của Chúa có một kết quả, Nhìn lại các năm trời vừa qua chúng ta sẽ khám phá ra một đường hướng, một kế hoạch kỳ lạ, đầy khôn ngoan, lòng nhân từ và vinh quang. Chúng ta tin rằng đó là kế hoạch Thiên Chúa dành cho chúng ta.

Chúng ta tìm những **tác động nội tâm**. Có thể là tác động vui, có thể là tác động buồn. Khi chúng ta bước theo Thánh Ý Chúa, thường Ngài ban cho chúng ta bình an và niềm vui nội tâm. Khi chúng ta theo ý mình và từ chối tiếng kêu mời của Thiên Chúa, chúng ta cảm thấy u buồn như chàng thanh niên giàu có không dám "nghe" tiếng kêu mời của Chúa Kitô.

Tìm Thánh Ý Chúa là luôn luôn mở lòng cho Ngài, là sống trong tình thân mật với Ngài. Như Đức Mẹ, Đức Mẹ chẳng biết Thiên Chúa dẫn Mẹ đi đến đâu. Nhưng trong mỗi hoàn cảnh và biến cố, Đức Mẹ lắng nghe và đón nhận Ý muốn Thiên Chúa. Đức Mẹ giữ trong lòng các biến cố để tìm hiểu đường lối và

Thánh Ý Chúa.

Chúng ta Tìm Thánh Ý Chúa trong các liên hệ với anh em, trong cách chúng ta tiếp xúc với họ. Trong tình thân mật với Chúa, chúng ta sẽ tìm cách phục vụ, cách tiếp xúc với họ theo ý Ngài.

Những kẻ biết nhận ra Thánh Ý Chúa, như Thánh Gioan, sẽ nhận ra Ngài trước. Trong các ngã ba, trong các xung đột, lúc phải tìm một hướng đi, có kẻ nhận ra Thánh Ý Chúa trước, giúp người khác cũng nhận ra Ý Ngài.

Xác định Thánh Ý Chúa.

Làm sao chúng ta có thể xác định chúng ta thực sự theo Ý Chúa chứ không phải ý mình?

Thiếu tình thân mật với Thiên Chúa, chúng ta dễ suy luận và nhận định các vấn đề theo ý riêng, do quan niệm bản thân. **Tưởng rằng đang phục vụ Thiên Chúa, thực sự, chúng ta có thể âm mưu ích lợi và danh vọng riêng.**

Khi gặp sóng gió và thử thách, chúng ta mới có thể biết đường lối chúng ta đang theo và **động lực đang thúc đẩy chúng ta là do tình yêu Thiên Chúa hay do tự ái riêng.**

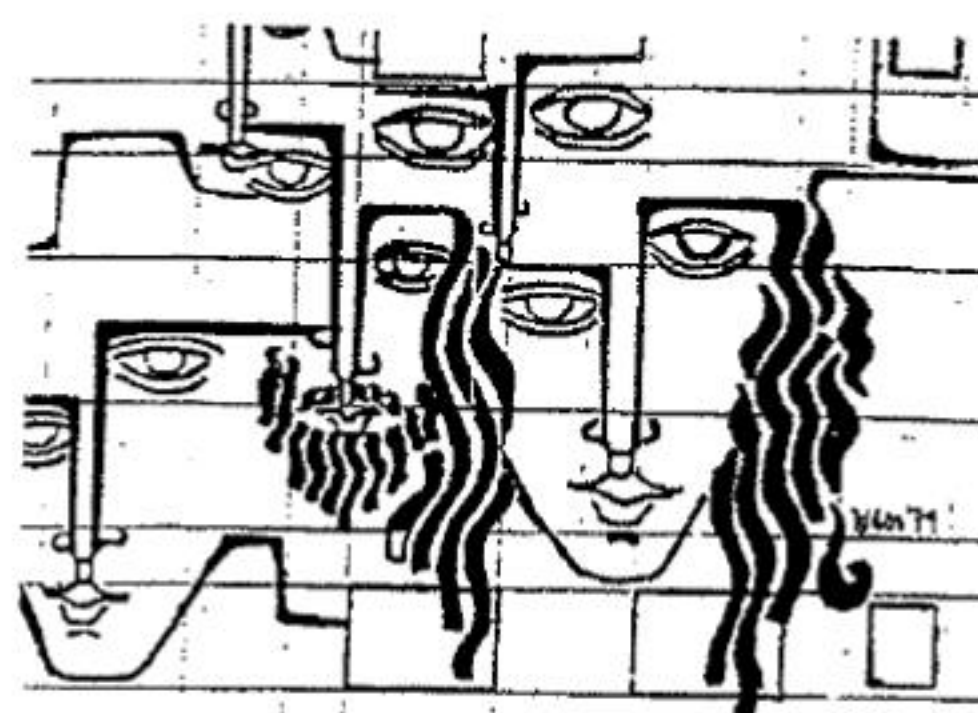
Khi gió thổi mạnh và nước tuôn đến, chúng ta mới có thể biết, ngôi nhà xây dựng trên cát hay trên tảng đá.

Lúc thành công, mọi người đứng vững, hăng hái hoạt động.

Nhưng lúc gặp hiểu lầm, thất bại và bị sỉ nhục, những kẻ muốn phục vụ một mình Thiên Chúa mới tiếp tục hoạt động và bình tĩnh dần thân tiếp.

Chúa Giêsu hỏi môn đệ: "Bạn muốn gì?" Phúc cho môn đệ có thể đáp trả lại: "Con mong muốn nhận biết Chúa Kitô, và sức mạnh phục sinh của Người, con mong muốn thông phần vào sự thương khó của Người và nên giống Người trong sự chết với niềm hy vọng con cũng được sống lại từ các kẻ chết" (Phil. 3, 10-11) ./.

(Đồng Hành)

THÌ THÂM

Không gian này
Của Chúa dành cho con
Thời gian này
Riêng mình con với Chúa
Những giây phút lặng yên
Miên mang chiều suy niệm
Ôi tình Chúa vô biên
Soi lòng con thấu hiểu
Nghĩa yêu thương của Người
Niềm hy vọng trong đời
Con ngập ngừng . . . bước vào bầu trời
Có tiếng gọi thật gần
Tiếng gọi rất ân cần
Và tiếng lòng con thì thầm
Ôi Bạn Đường Chí Ái!
Làm sao con có thể chối từ
Lời gọi mời cùng hạnh phúc hôm nay
Rất ngọt ngào dấu ái
Để làm bạn với Thầy
Dù đường dài
Con sợ lắm chông gai!
Nhưng con vừa tìm thấy
Mỗi cảm thông lạ lùng
Ánh sáng, ơn Thầy ban tặng
Ôi Thiên Chúa của con!
Bên Chúa con đồng hành
Tình yêu là sức mạnh.

HTV

(Đồng Hành)

Linh Thao 25

Những khao khát của tham dự viên khi đi tĩnh tâm

Ông Hoàng, Bỉ quốc: Tôi đi tĩnh tâm trong ba ngày này mong được Chúa soi sáng học hỏi Lời Chúa để về giúp ích cho cộng đoàn của chúng tôi.

Anh Sơn, Mainz: Đến đây mong được Chúa chỉ dẫn soi sáng cho tâm hồn và để nghe Chúa nói gì với tâm hồn, hơn nữa, Chúa bảo phải làm gì cho Chúa, cho đời!?

Chị Thu, Mainz: Mong được học hỏi Lời Chúa để biết cách áp dụng vào đời sống.

Thiện Kim: Con theo Chúa và yêu Chúa một cách đơn sơ, giản dị. Lần đầu tiên, năm ngoái con đã dự một khóa linh thao, đã học hỏi được nhiều và lần này mong được học hỏi nhiều và sâu sắc hơn.

Chị Liễu: Mong được học hỏi Lời Chúa.

Chị Lý Liễu: Cầu mong mỗi lần đi linh thao về đạo đức hơn.

Kim Lan: Mong hiểu biết thêm để củng cố đức tin.

Anh Chính: Vì lo làm ăn nên quên mất Chúa. Mong những ngày này sẽ tìm được bình an trong ơn Chúa.

Mỹ Linh: Đã được nghe Cha giảng một lần rồi. Mong được học hỏi nhiều hơn vì Cha giảng rất hay.

Cô Thủy: Muốn biết linh thao là gì nên đến để tìm hiểu.

Anh Phước: Muốn hiểu biết sâu sắc cuộc đời Chúa Giêsu, và thế nào là lịch sử cứu độ của Ngài.

Cụ Bính: Muốn học hỏi về Lời Chúa.

Tường Vy: Muốn tìm hiểu về cuộc sống đạo đức.

Anh Khâm: Xin Chúa ban phước lành cho gia đình. Mong được học hỏi Lời Chúa để áp dụng trong đời sống hằng ngày.

Anh Tấn, Bỉ Quốc: Vì năm nay ở Bỉ, nhóm không tổ chức được một khóa tĩnh tâm như mọi năm nên xin đi linh thao kế ở Đức. Mỗi năm đi linh thao một lần để xin Chúa ban cho sức mạnh hầu chiến đấu sự cám dỗ trong cuộc sống.

Anh Tuấn, Bỉ Quốc: Đến đây thấy ngoài những cụ già, các bác trung niên còn có nhiều anh em trẻ, nên rất vui mừng vì tuổi trẻ bây giờ không có mấy dịp nói về đức tin. Muốn coi lại mình có những gì trục trặc, mong được học hỏi những kinh nghiệm sống đạo khác để áp dụng vào cuộc đời mình.

Chị Trâm, Bỉ Quốc: Mong tìm lại cho mình một sức sống mới để tiếp tục bồi đắp đức tin của mình. Mong tinh thần nhóm còn hoà, vì nhóm đã thành lập được 9 năm này. Muốn được ân sủng của Chúa hiện diện mãi mãi giữa anh chị em trong nhóm nên thấy cần phải linh thao mỗi năm

Ông Thủy, Bỉ Quốc: Mong củng cố đức tin thật vững chắc.

Lệ Hằng: Đã đi linh thao rồi. Lần này vì tò mò muốn nghe một Cha "Tây Bán Nhà" giảng linh thao bằng tiếng Việt.

Anh Lý: đã đi linh thao 2 lần, sau mỗi lần đi linh thao về, thấy mình đạo đức được vài tuần

rồi đâu lại vào đấy. Bây giờ cuộc sống càng khó khăn, nhất là vấn đề bất đồng ý kiến với con cái, mặc dầu mỗi tối vẫn đọc kinh nhưng cảm thấy xa vời Chúa. Lần này đến đây mong được gần Chúa để được an ủi và từ linh thao có đường hướng mới để hướng dẫn gia đình hữu hiệu hơn.

Ông Trác. Bỉ Quốc: đã đi linh thao 3 lần rồi, nhận thấy linh thao rất hữu ích cho việc nên Thánh, nhưng cá nhân tôi vẫn chưa tìm được con đường nào nên Thánh, lần này mong Cha chỉ cho con đường tắt gặp Chúa nhanh nhất để về hướng dẫn gia đình tốt hơn. Cũng mong trong những ngày này học hỏi Thánh Kinh để từ Thánh Kinh mình có thể tìm hiểu ý nghĩa sự đau khổ ở thế gian này.

Cha Thành Ta (Cha Vũ Thành): đã đi tĩnh tâm hằng năm nhưng chưa đi tĩnh tâm theo phương pháp linh thao của Ynhã Loyola lần nào. Khi đọc báo Dân Chúa thấy có một khóa linh thao đã định đi dự thì ngay lúc ấy Cha Elizalde Thành nghĩ ý cần người đồng hành trợ giúp cho khóa linh thao này, Vì thế bây giờ tôi ngồi đây để cùng anh chị em linh thao xem Chúa dẫn mình đi đâu, đi như thế nào.....

Cô Lan: Tò mò muốn biết linh thao như thế nào? Muốn tìm hiểu về cách suy gẫm Lời Chúa.

Kim Anh: Lần đầu tiên đi linh thao. Muốn tìm hiểu học hỏi Lời Chúa.

Cô Huệ: Lần đầu tiên đi linh thao. Muốn tìm hiểu cuộc sống hiện tại và sau này như thế nào?

Cô Hoa: Muốn biết linh thao là gì? Mong được Chúa soi sáng để có cuộc sống đức tin tốt lành hơn.

Cụ Lành: Muốn học hỏi lịch sử cứu độ của Chúa, tìm hiểu Thánh Ý Chúa (do Cha hướng dẫn) để áp dụng vào cuộc sống mến Chúa yêu người.

Ông Huyền: Mong Chúa soi sáng để nhìn biết

Chúa, để trong cuộc sống biết xác tín thật con đường Chúa Kitô là đường cứu độ, để đem áp dụng vào cuộc sống, nhất là những lúc bị thử thách, để tìm cho tâm hồn an lành thực sự.

Anh Minh: Mong lãnh hội những lời giảng huấn của Cha về ơn cứu độ của Chúa để áp dụng vào cuộc sống cá nhân và gia đình mỗi ngày một tốt đẹp hơn.

Ông Thái: Đây là lần thứ tư đi linh thao. Do sự ước ao mỗi năm có vài ngày xa lánh những sinh hoạt trần tục để tâm hồn được lắng đọng và nhờ sự hướng dẫn của Cha nhận biết được con đường Chúa muốn mình đi.

Anh Vũ: Đã đi linh thao 2 lần rồi mà chưa nghe được tiếng Chúa, hy vọng lần này sẽ nghe được tiếng Chúa.

Cha Thành Tây (Cha Elizalde Thành): Cha rất mừng có điểm phúc được đến đây hướng dẫn các bạn gặp Chúa. Sở dĩ cha nói tiếng Việt, vì với tư cách linh mục thì Cha là một linh mục Việt Nam. Khi nghe anh chị Sao nói khóa này không có Cha hướng dẫn, nghĩ ý mời Cha, thì Cha nghĩ đây là một điểm phúc mà Chúa muốn Cha nhận lời.

Nguyễn Thi
(ghi lại)

Cô Tràng Hạt

Tôi cưới nàng lúc còn là sinh viên y khoa năm thứ ba, trong thời kỳ biến cố Mãn Châu (1931 - 1933) bùng nổ. Tiền lương trợ tá của tôi lúc đó là 40 Yen. Vật giá tuy ơ không đến nỗi nào nhưng so với số lương quá ít ỏi, lắm lúc nàng phải nhịn nhịn từng chút để gia đình có được tí dư giả. Tình trạng này kéo dài 7 năm trời. Tôi chưa từng mua tặng nàng một manh áo, dẫn đi coi hát hay đi ăn tiệm; họa chăng năm được một lần đi tắm biển là cùng. Thế nhưng nàng chưa từng than thở, phàn nàn với tôi một tiếng.

Tất cả quần áo của tôi đều do tay nàng khâu vá; từ chiếc áo sơ-mi đến áo khoác, ngay cả những đôi vớ cũng do đôi tay nàng cần mẫn đan. Các cô chung phòng nghiên cứu thường đùa: "Thầy sung sướng quá, được vợ ôm ấp cả ngày".

Son phấn, nước hoa nàng cũng không màng, khác với những bà mệnh phụ ăn không ngồi rồi, tối ngày tùm năm tùm bảy ngồi gảy móng tay trên phố. Nàng hôm sớm tảo tần, trời nắng gánh phân ra đồng, trời mưa ở nhà may vá. Việc nhà đã vậy, việc chung nàng cũng không thua, nàng chu toàn trách nhiệm phân khu trưởng Hội Phụ Nữ của làng xã giao phố. Nhưng điều làm nàng khổ tâm nhất có lẽ vẫn là tôi, người chồng báo hại.

Từ sáng đến tối mãi miết trong phòng thí nghiệm. Mỗi lần bắt đầu một đề tài mới là mỗi lần tôi thay đổi tính tình; ngoài đề tài, tôi không còn biết trời trăng mây nước là đâu cả. Ngày ngày nghiên cứu công trình người xưa để lại, tôi tóm lược thành từng tấm thẻ rồi từ đó thảo luận phương pháp mới, đặt kế hoạch thực nghiệm, nghiên cứu, thực hành, đúc kết, viết luận án, trình bày, sửa sai...

Ngoài chuyện ấy ra, đầu óc tôi trống rỗng như trái dừa khô, hỏi gì thừa đó, dọn gì ăn nấy. Sau này hỏi ra mới biết, có hai lần tình cờ vợ chồng gặp nhau trên đường về mà tôi không nhận ra nàng. Theo nàng kể, lúc đó tôi như người xuất thần, nửa tỉnh nửa mê, miệng lẩm bẩm nói gì không ai hiểu.

Điều duy nhất tôi có thể trả ơn nàng là trao tay tờ báo có in luận án của tôi, tờ báo mà chẳng mấy người rờ tới, có cầm cũng lật qua loa, miệng phì phào điều thuốc, hay nằm bệt trên chiếu mắt nhắm mắt mở. Còn nàng, đôi tay kính cẩn, đôi chân xếp gọn, đôi mắt long lanh, nàng chăm chú nhìn từng chữ, từng hàng, nơi có ký tên tôi, đầu không hiểu nhưng tôi đoán nàng đang hấp thụ nhịp tim hơi thở, mạch máu yếu ớt đang còn sót lại trong tôi. Ngồi bên cạnh ru con ngủ, tôi cảm thấy lòng dạt dào dâng lên một yêu mến thiêng liêng vô bờ bến.

Mỗi sáng Chúa Nhật, niềm hạnh phúc nhất của tôi là tay dắt con nhỏ, nàng bế con thơ, cùng nhịp bước tiến về phía ngôi Thánh Đường nguy nga, gạch ngói đỏ thẫm, cùng theo tiếng ngân nga chuông nhà thờ đổ. Từ trong những con hẻm dẫn về thánh đường, bà

con lối xóm cũng hàng hàng lớp lớp, tay bế tay bồng huyền thuyên trò chuyện trong niềm hòa khí. Lẫn trong ánh sáng xan hòa chiếu qua khung kính màu, tiếng kinh cầu ngân nga trầm bổng như một điệu khúc thiên thai,

tiếng vợ tiếng con, tiếng ông già bà lão cùng một cung tơ êm dịu tung hô chúc tụng Chúa là Chúa Cả Trên Trời.

Từ khi lên chức trợ giáo, tiền lương tháng của tôi tăng lên 100Yen, nàng cũng cảm thấy

LTS. Đây là một chuyện thật của Bác sĩ Nagai Takashi dạy tại học viện Y Khoa Nagasaki, năm 1946, biết mình bị nhiễm chất phóng xạ và sẽ chết do sự miệt mài trong phòng thí nghiệm, đã viết hồi ký để lại. Đoạn văn này do chúng sinh Cao Duy Linh hiện đang theo học Đại Học Công Giáo Sophia ở Đông Kinh chuyển ngữ.

được an tâm một phần nào, đứa con lớn nay sắp đến tuổi vào tiểu học mà với đồng lương 40 thì cũng khó bề xoay sở.

Sau những năm tháng dài trong phòng nghiên cứu, tôi bị nhiễm phóng xạ, lượng bạch huyết cầu trong máu ngày một tăng dần, bác sĩ cho biết ngày phải đến sẽ không còn xa. Tôi cố giữ bình tĩnh thuật lại lời bác sĩ cho nàng (người tôi yêu quý nhất) để cùng nhau đón nhận một tình trạng bi thương sắp đến trong tương lai. Nàng thỉnh thoảng lắng nghe từng lời từng tiếng thoát ra từ đáy lòng tôi. Thái độ ung dung của nàng giúp tôi trút bớt đôi phần gánh nặng đang đè nén trong tim. Tôi an tâm nhắm mắt vì tin rằng con thơ vẫn còn nường tựa. Những tháng ngày còn lại tôi để hết tâm trí vào công trình nghiên cứu đang còn dang dở.

Bệnh tình ngày càng trầm trọng, chiếc nón sắt trên đầu đội tránh bom đạn cũng đủ làm tôi choáng váng, chân tay loạng quạng, đi đứng không vững, có một lần tôi phải nhờ nàng dìu bước lần mò tới phòng thí nghiệm.

Ngày 8 tháng 8, như mọi lần nàng cười tiễn tôi ra trước cổng nhà. Vợ chồng chia tay nhau đi được vài bước, tôi sực nhớ để quên lon cơm trưa tại nhà. Tôi vội quay bước trở về, trước mắt tôi, người vợ thân yêu đang ngồi khóc nức nở bên thềm. Đây là lần cuối cùng tôi gặp nàng trước khi vĩnh biệt. Đêm đó tới phiên trực, tôi phải ngủ tại trường. Sáng hôm sau, mùng 9 tháng 8, 11 giờ 2 phút, bom nguyên tử nổ, tôi bị thương, hình ảnh người vợ hiền thoảng vượt qua trong trí. Năm tiếng đồng hồ trôi, máu chảy quá nhiều, tôi như bị ngất đi, đó cũng là lúc qua trực gác, tôi cảm nghiệm được cái chết của người vợ thân yêu. Tôi tin chắc, nếu không, nàng sẽ ở bên tôi lúc này, dù thương tích nặng nề đến thế nào đi nữa, nàng cũng sẽ tìm đến tôi trên quảng đường không đầy một cây số này. Nàng đã ra đi, nàng đã không đến,

Ngày thứ ba, sau khi tạm điều trị xong cho những học sinh mang thương tích nặng, tôi lần bước về nhà, trước mắt tôi chỉ còn đống tro tàn. Tôi nhận ra thân xác người vợ thân yêu này chỉ còn lại đống xương đen xỉ bên cạnh là cỏ trảng hạt vẫn còn dính liền với cây

thánh giá.

Lượng năm xương tàn, tôi ôm nàng vào lòng, hơi ấm vẫn còn... Vận mệnh nào ai hay, lẽ ra nàng sẽ ôm xác tôi, lẽ ra nàng sẽ đặt vòng hoa bên mộ bia có khắc tên tôi! Trong vòng tay, tôi nghe như có tiếng thở thê của nàng: "Xin lỗi anh nhé!".

Cao Duy Linh

(Trích Phù Tang Tập Lục của Vi An, Lang Văn số 135)

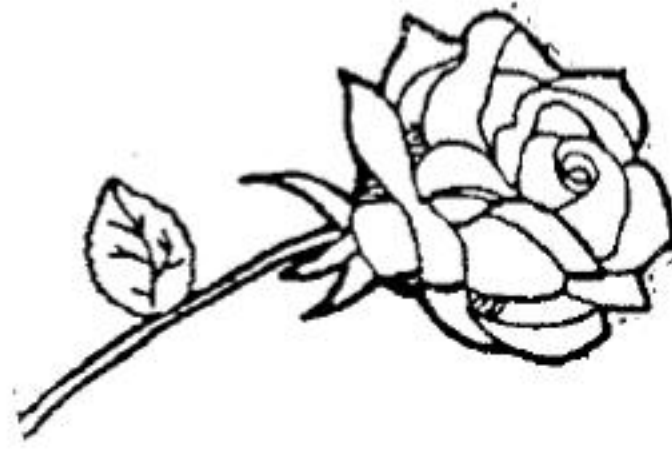
Thơ

Cảm say Tình Chúa
Tê Hát

*Con quý đây, cúi đầu như chiên nhỏ,
Để tâm tình kiêu diêm, ý đơn sơ,
Ôi, Giêsu! Con thốn thúc mong chờ...
Nguồn yêu-mến ngọt ngào như sữa Mẹ.*

Linh Thao lần đầu

(kỷ niệm linh thao 1995 tại Montréal)

Qua một sự tình cờ H. được biết bác Kim Anh và hai người anh họ đã ghi tên tham dự tĩnh tâm linh thao vào những ngày cuối tuần. Khi được hai anh rủ đi theo, H. đã nhận lời vì tò mò hơn là muốn tìm hiểu sâu xa ý nghĩa của linh thao. Tò mò vì muốn biết, làm sao có thể giữ yên lặng từ ngày thứ năm cho đến ngày chúa nhật, ba ngày dài dằng dặc, mà nhất là cho đám trẻ tình nghịch cỡ tuổi H.? Hơn nữa H. muốn biết linh thao mang lại lợi ích gì!

Với những thắc mắc trên, để chắc ăn H. đã chuẩn bị mang theo một cuốn sách thật dày, kèm theo giấy bút để ghi thì giờ, nếu.....

Sự việc xảy ra khác hẳn với ý nghĩ của H.: Linh Thao đã mở rộng đón H. vào niềm tin mới. Con đường đến với Chúa trở nên thanh thản hơn. H. đã biết dành thì giờ và xử dụng thì giờ để tâm tình, chuyện trò cùng Chúa. Phải nói là trong ba ngày này H. mới có dịp thanh thoi nhìn lại tâm hồn mình. Để trả lời những nhu cầu căn bản thiết yếu cho niềm tin của chúng ta đối với Thiên Chúa, H. đã phải tự đặt những câu hỏi sau đây:

1/ Tôi đi tìm tôi:

a/ Tại sao tôi không biết rõ mình?

- lừa gạt (tự mình hoặc bị người khác lừa gạt)
- tránh né đau khổ
- ảnh hưởng dư luận

b/ Hậu quả của sự không biết mình

- + chọn lựa: - đúng
- sai

+ lạc lối

c/ Làm sao để biết mình?

- xét mình
- nghe người khác phê bình

- hỏi Chúa (cầu nguyện, hy sinh)
- bình an của lương tâm

2/ Tôi nhìn tôi:

+ qua bóng tối

Đặc tính của bóng tối: **đưa đến mất niềm tin**

- giả dối
- tấn công điểm yếu nhất của ta
- ngọt ngào
- đe dọa

+ qua ánh sáng:

Đặc tính của ánh sáng: **dẫn đến tình yêu Chúa**

- phơi bày sự thật
- phải chọn
- tiếp tục chiến đấu:

*qua đau khổ sẽ tìm thấy bình an

*chịu đựng đau khổ sẽ đưa tới hạnh phúc.

Tôi:

- xa Chúa
- xa tha nhân: giả dối, ngăn cách
- xa chính mình: mất bình an, căng rứt, lo âu, mất tự do.

3/ Tôi trở về:

Với vũ trụ gồm có Lời Chúa. Con người do ý định của Thiên Chúa dựng nên bởi đất và hơi Ngài thổi vào.

- nô lệ trong Chúa
- giải thoát khỏi tội lỗi, tôi sẽ theo Ngài
- sa mạc 40 năm
- đất hứa dẫn tới sự hạnh phúc vĩnh cửu.

4/ Nghe tiếng Chúa tôi vào đời:

Khi nghe tiếng Chúa, chúng ta trở nên mạnh dạn không sợ chết, theo Chúa ngay với điều kiện từ bỏ sự uơ hèn, giả dối, kiêu căng.

Ba ngày trôi qua thật nhanh chóng với nhiều giờ tĩnh lặng để mình nhìn lại mình. Về nhà bác Kim Anh và hai anh, H. cảm thấy những lo âu sợ sệt lúc ban đầu tự nhiên biến mất nhường chỗ cho một hạnh phúc vô biên tràn ngập tâm hồn.

Bây giờ H. mới nhìn thấy suốt những ngày dài, công việc hằng ngày ở trường học đã chiếm hữu trọn vẹn thì giờ khiến tâm hồn của chúng ta luôn luôn căng thẳng, bận bịu, nên chúng ta khó có những giây phút tự tìm về với chính chúng ta.

Lời cha linh hướng vẫn còn vang vọng bên tai H.: "Niềm vui của chúng ta là niềm vui của Chúa Giêsu. Không chỉ là niềm vui trong sáng của trẻ thơ, càng không phải là nỗi vui mừng tự nhiên của giới trẻ; không phải niềm vui khôi hài, cũng không phải chỉ là hạnh phúc trần gian. Niềm vui của Chúa Giêsu rất sâu xa: Đó là niềm vui của tình yêu chia sẻ với người khác, niềm vui này phải trở thành tiêu chuẩn của đời sống chúng ta. Niềm vui mãnh liệt và sâu xa phát sinh từ tình yêu, từ Hồng Ân Thiên Chúa"

Ước gì niềm vui này trọn vẹn mãi trong H., trong các bạn. Mặc dù chưa quen biết nhau, mới gặp mặt lần đầu đã phải giữ tĩnh lặng mà hiểu được nhau thể hiện qua tình yêu của Thầy Chí Thánh./.

Th. Hoa (Germany)

Chúa không đổ đầy những gì đang đầy

Lời Mẹ Têrêsa

Mẹ Têrêsa viết cho
một linh mục phản nản vì mình
đang cảm thấy "trống rỗng" và "khô cạn":

"Cha đã thưa với Chúa Giêsu tiếng "vâng"
và Ngài đã lấy đi tiếng đó.
Lời của Chúa trở thành một người nghèo,
còn lời của Cha nói với Chúa
trở thành Chúa Giêsu nghèo.

Và chính vì thế
cha đang cảm nghiệm
thấy một nỗi trống rỗng khủng hoảng.

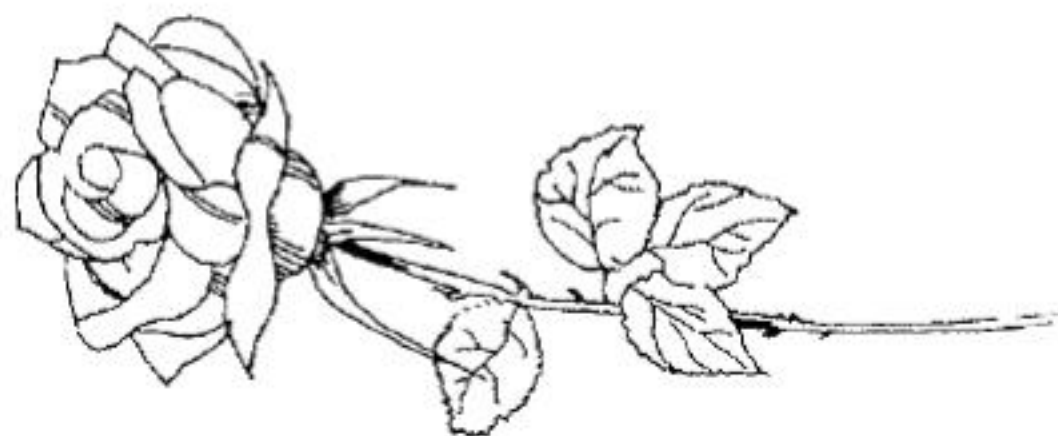
Chúa chẳng thể đổ
tràn đầy
những gì đang
đầy tràn.
Ngài chỉ có thể
đổ tràn đầy
những gì
còn trống rỗng,
nghèo túng,
thâm sâu
và tiếng "vâng" của cha
đang bắt đầu trở thành trống rỗng.
Điều quan trọng
không phải là chúng ta
thực sự "có gì"
để cho đi,
để ban phát,
nhưng là làm thế nào
để chúng ta trở thành trống rỗng,

nhờ thế,
cuộc sống chúng ta
mới nhận lãnh
được tràn đầy

Và để Ngài đổ sung túc cuộc sống của Ngài
trong chúng ta"

Linh Thao 31

Những lời tâm sự....

Ông Trác: Trong lúc mở đầu Thánh Lễ Hòa Giải, hình ảnh làm cho con cảm động nhất là Cha Vũ Thành trong chiếc áo lễ và giây Stola quỳ dưới chân Cha Elizalde Thành để lãnh nhận bí tích giải tội, hình ảnh một linh mục quỳ dưới chân một linh mục để xưng tội, một hình ảnh đẹp quá chừng, khiến lòng con cảm động vô ngần. Con nhận được trong ánh nhìn của Cha có ngàn tia ấm áp, nhân từ quá, khiến nước mắt con tuôn rơi trong suốt Thánh Lễ. Con thật sung sướng và không biết vì sao nước mắt mình cứ dâng trào trong khi lòng mình thật bình an, êm ả.

Anh Tuấn: Thánh Lễ Hòa Giải vừa qua thật cảm động. Cử chỉ ôm nhau để "trao ban bình an Chúa Kitô" đẹp quá, cảm xúc quá. Tình yêu thương trong lòng con dạt dào, dâng trào lên khoe mắt, nở ra trên nụ cười và mở ra trong vòng tay ấm áp với người mà mình đang chúc bình an. Và ngược lại, mình cũng nhận được tình thương yêu nồng nàn tinh khiết đó nơi người khác. Cử chỉ này đôi khi con cũng muốn trao cho người thân của mình hay chia sẻ cho anh chị em trong cộng đoàn, nhưng sao thấy khó thực hiện quá, vẫn có một hàng rào ngăn cách. Nhưng ở đây, trong không khí này nó lại được bày tỏ ra một cách tự nhiên, ân cần và thăm thiết.

Anh Minh: Đã ba tháng nay con bị bệnh tim hồi hộp, đập mạnh liên hồi sau giờ làm việc, bác sĩ chưa khám phá ra bệnh gì. Khóa Linh Thao này con ghi danh đã lâu mà cú lương lực hoài vì căn bệnh, cuối cùng con quyết định đi. Sau Thánh Lễ Hòa Giải con thấy trong người khoan khoái, nhẹ nhàng, tim không còn hồi hộp nữa. Một tình thương yêu tràn đầy bao la đã ôm ấp lấy chúng con.

LTS. Mỗi tối, trong khóa cấm phòng linh thao, trước giờ làm phút hồi tâm để về phòng ngủ, cha con chúng tôi cùng quây quần ngồi xếp bằng tròn trên thảm, trong căn phòng hẹp nhỏ, ở giữa là ngọn nến tỏa ánh sáng lung linh, thật ấm cúng, không khí thật nồng nàn. Chúng tôi tâm sự với nhau về cuộc sống đức tin Kitô trong đời sống. Dưới đây, một vài ghi nhận của Nguyễn Thi

Anh Khâm: Con vốn khô khan và cứng đầu trong đức tin vì khi nhìn thấy những đau khổ, những bất công xảy ra cho mình và cho mọi người chung quanh. Khóa Linh Thao này giúp con biết thế nào là mầu nhiệm của Thiên Chúa làm cho loài người. Nhờ linh thao con cũng biết cách đọc Thánh Kinh và cách cầu nguyện.

Anh Chính: Con thấy vấn đề tiền bạc giữa người với người đã khó giải quyết rồi, nhưng còn những liên hệ khác giữa con người với con người còn khó gấp trăm lần. Sự thương yêu có thể dễ thể hiện hơn sự tha thứ, vì tha thứ con thấy khó gấp ba lần thương yêu. Trong những ngày linh thao này con cố gắng gạt bỏ mọi sự để sống yên lặng với Chúa, để tìm cách sống theo ý Chúa.

Ông Lành: Trải qua những thăng trầm của cuộc đời, nhất là thời gian con đi cải tạo trong lao tù CS, may mắn được một cha tuyên úy bên cạnh nâng đỡ và giúp Cha dâng lễ và gieo đức tin lên lút trong tù, nên cuộc sống đức tin có phần sôi sảng hơn, nhưng trong suốt đời, con chưa khi nào đọc Thánh Kinh cả. Con rất tin vào Sự Huyền Nhiệm của Đức Mẹ. Gia đình con đã nhận nhiều hồng Ân từ Đức Mẹ, vì con tin rằng Mẹ muốn thì Con Mẹ cũng chiều lòng, nên

gia đình con thường cầu khẩn với Mẹ Maria. Trong khóa linh thao này, lần đầu con đọc Thánh Kinh và con mới hiểu được Lời Chúa.

Cha Vũ Thành: Làm Linh Mục, dâng lễ cho giáo dân, ban các phép bí tích, giúp hội họ hội kia khi họ cần đến v.v...rồi họp hành, rồi báo chí để rao truyền Lời Chúa trong bốn phần linh mục. Trong dịp có một nhóm Thánh Linh mượn nhà tôi để hội họp và chia sẻ, họ đã mời tôi cùng dự các buổi cầu nguyện liên li, và tôi đã nhận ra Chúa Thánh Linh làm việc thật tuyệt hảo. Từ đó tôi bị lôi cuốn vào những phong trào Cursillo, phong trào Thánh Linh và bây giờ là Linh Thao. Tôi thấy những cách cầu nguyện sốt sắng và liên li thật là hữu ích và thiết thực cho cuộc sống Đức Tin.

Nguyễn Thi
(ghi lại)

Tại sao *Thánh Kinh* quan trọng đối với tôi???

Angela Merkel

(Bà Bộ Trưởng về môi sinh)

Tôi thích nhất bài đầu tiên của Corinther trong sách Phúc Âm (phần 13, đoạn 15): "Lòng tin, Sự Hy Vọng, Tình Yêu: Ba điều trên ở cùng chúng ta. Nhưng điều lớn hơn hết là Tình Yêu". Tôi nhận thấy trong câu nói chân lý có chứa nền căn bản chính yếu của sự sống đạo.

Tôi tin tưởng chắc chắn là Tình Yêu, và chỉ có Tình Yêu mới đem lại giá trị thật cho đời sống của chúng ta.

Cliff Richard
(Nam ca sĩ)

Một trong những câu thánh thư quan trọng nhất đối với tôi. Đó là thư thứ nhất của Thánh Gioan (phần 5, đoạn 12). Thư đó nói rằng: "Ai có Con, thì có sự sống. Ai không có Con Thiên Chúa, thì không có sự sống".

Sự tin tưởng vào Chúa Giêsu, đối với tôi là sự thật lớn nhất mà tôi được nhận thấy. Nếu ai, dù là khi đọc Thánh Kinh và tuy chỉ hiểu chút ít, người đó cũng sẽ nhận được một sự thật không lường: Sự thật về Thiên Chúa và sự thật về chính mình.

Trần Hữu Khiêm

(trích dịch "Warum mir die Bibel wichtig ist"
von Ben Jacob, trong Bibel, das Magazin zum Buch)

(Trích Tin Văn Xứ Người của Nguyễn Nhơn Sơn)
(Làng Văn số 194)

Ngày Tận Thế

Ngày tận thế là ngày phán xét cuối cùng theo như Thánh Kinh. Nhưng ngày đó là ngày nào, năm nào thì không ai có thể biết được hay tiên đoán được.. Những nhà tu tưởng theo thuyết "thiên nhiên" vẫn hay gọi nó ra như một cái mốc của lịch sử nhân loại trong tương quan với Thượng Đế. Chỉ có báo chí hay nhắc tới ngày tận thế năm 2000. Còn nhân loại mắc bận lo áo cơm nên không để ý chuyện đó.

Sứ gia Jean Delumeau, giáo sư tại Collège de France nghĩ rằng: Con người đã có đủ phương tiện để chấm dứt cuộc sống trên địa cầu, nhưng những nguy cơ từ thiên nhiên thì yếu hơn. Chính con người chế ra bom nguyên tử. Văn minh của nhân loại càng cao, kỹ thuật của nhân loại càng tiến bộ, những mối nguy từ thiên nhiên không phải biến đi nhưng đã trở nên kém quan trọng so với những mối nguy nhân tạo. Trận địa chấn ở Kobé chỉ giết có 5.000 người, trong khi những vụ thảm sát ở Rwanda đã loại bỏ cả triệu nhân mạng.

Bác sĩ Boris Cyrulnik, chuyên khoa thần kinh và nghiên cứu về phong tục đã

nói: Nói về ngày tận thế tức là nói về nỗi sợ chết. Chúng ta có lý do để sợ. Nhưng có phải chết là hết đâu. Chúng ta phải nghĩ đến cuộc sống sau khi đã chết. Con người cứ coi sự chết là hết nên sống vội vã, sợ không kịp sống đủ trước khi chết, thúc đẩy thời gian chạy tới nên con người không còn rảnh rang để nhận thấy ý nghĩa của cuộc sống nữa.

Khoa học gia Joel de Rosnay, giám đốc điều hành của Cité des sciences et de l'industrie, Paris, một cơ sở tư nhằm mục đích phổ biến kiến thức khoa học cho đại chúng, có ý kiến như sau: Tôi tin có sự "tận cùng phần của thế giới" hơn là tận thế. Một thảm họa trên toàn cầu, mặc dù khó xảy ra, nhưng có thể xảy ra lắm chứ. Như trái đất đang nhằm một khối thiên thạch khổng lồ, sự kiện đã xảy ra chấm dứt thời đại của những con khủng long ngày xưa. Nhưng cũng không cần đến một sự tương tự, con người tự mình cũng đã đủ điên cuồng và đủ khả năng để tiêu diệt nhân loại. Và đã có rồi đó: Nạn diệt chủng, tàn sát tập thể, buôn bán chất phóng xạ, những hiện tượng một giống vật và một giống cây tự

nhien biến mất... Những dãy đá ngầm, những khu rừng nhiệt đới đột nhiên biến mất vì ô nhiễm.

Quá sức chịu đựng, một cơ cấu sống sẽ chết, vì hệ thống tương tác giúp cho nó sinh tồn bỗng nhiên tan rã. Trái đất của chúng ta là một cơ cấu sống loại đó. Đối với trái đất con người phải tự coi mình là "Cộng sinh" chứ không phải "ký sinh".

Triết gia André Comte Sponville: Ngày mà nhân loại chúng ta biến hết ráo, có thể lắm chứ. Chỉ là sớm hay muộn thôi. Cõi nhân gian đâu phải là cõi vĩnh hằng. Một loại vi trùng mới, một đợt biến khí hậu, tầng ozone đã lủng, một trận chiến tranh nguyên tử, và ngày nào đó mặt trời không chiếu cho trái đất nữa...

Chúng ta nên tập yêu thương nhau trong cái mong manh của nhân thế, trong cái bất định của cuộc đời. Cái gì sinh ra cũng đều phải chết. Định luật đó cần cho mỗi chúng ta, cho nhân loại và cho cả trần gian nữa. Chúng ta sống được bao nhiêu, chúng ta nên sống để mà yêu thương hết lòng, còn cõi trần thế sống được bao lâu nữa thì đó là quyền năng của Thượng Đế.

Những người chết không chết

Lâm Viên (chuyển dịch)

Người chết không bao giờ mất đi,
Họ không nằm trong lòng đất,
Mà hiện diện trong bóng đêm dày đặc,
Ngủ trong tiếng reo xào xạc những hàng cây,
Trong cánh rừng xanh ngát run tiếng thở dài,
Hay dưới làn nước đang ngủ yên,
Họ hiện diện giữa chúng ta, trong những căn lầu nhỏ bé,
Những người chết không chết.

Người chết không bao giờ đi mất,
Họ hiện diện trong hài cốt, đang khỏa, trước bầy ngựa Mẹ,
Trong những tia sáng của ngọn lửa chơi vơi,
Họ không nằm trong lòng đất,
Mà ở trong đóm lửa vừa phụt tắt,
Hiện diện dưới những ngọn cỏ đầy sương long lanh,
Hay trên rì nơi những tảng đá khuyết lấp,
Họ ở giữa rừng xanh, họ ở ngay trong nhà,
Những người chết không chết

Die Toten sind nicht tot

Die Verstorbenen sind nicht verschwunden:
sie sind im dichten Schatten,
sie liegen nicht unter der Erde,
sie sind in den Bäumen, die rascheln,
sie sind im Wald, der seufzt,
sie sind im Wasser, das schläft,
sie sind in der Hütte, unter dem Volk,
die Toten sind nicht tot.

Die Verstorbenen sind nicht weg:
sie sind in der Brust der Frau,
im Kind, das weint,
in den Flammen des Feuers.
Die Toten sind nicht unter der Erde,
sie sind im Feuer, das erlischt,
sie sind unter den Gräsern voll Tautropfen,
sie sind in den wimmernden Felsen,
sie sind im Wald, sie sind im Haus.
Die Toten sind nicht tot.

Birago Diop

Hai khuôn mặt

Hoa Soan

Leonard de Vinci là một danh họa người Ý nổi tiếng vào thế kỷ thứ XVI. Ông sinh năm 1452 tại Vinci gần thành Florence và qua đời tại lâu đài Cloux gần thành Amboise, Pháp. Nhà dòng Santa-Maria-delle Grazie, thành Milan nước Ý mời Leonard, thời đó, vẽ một bức tranh trên tường trang hoàng phòng ăn của nhà dòng.

Leonard de Vinci suy nghĩ, không biết nên vẽ gì để trang hoàng bức tường cho hợp với không khí của nhà dòng và hợp với phòng ăn. À... còn gì thích hợp bằng bức tranh bữa tiệc ly giữa Chúa Giêsu và mười hai môn đồ. Leonard de Vinci đã phác sơ bức tranh trong đầu cùng lo chọn lựa thể dáng từng người như thế nào để khi bức tranh hoàn thành mọi người sẽ thấy đó là một cảnh thực.

Leonard de Vinci đi đây đó, những chỗ nào hội họp đông người ông đều ghé đến để tìm những khuôn mặt thích hợp cho mẫu người của mình, nhất là khuôn mặt bao dung thánh thiện sáng láng tốt đẹp của Chúa Giêsu và mẫu người cùng khuôn mặt kẻ phản bội thầy mình là Juda.

Một hôm đang đi dạo chơi trong ngôi làng nhỏ ven biển, Leonard thấy một người đàn ông dáng người gọn gàng khỏe mạnh đang đứng vá lưới, nhìn nét mặt con người chất phác hiền lành qua đôi mắt, ánh nhìn hiền từ, và nụ cười nhân hậu ẩn sau hàm râu mọc dày, Leonard nhìn thấy ngay hình ảnh một Phêrô, liền lên tiếng:

- Tôi đang hoàn thành một bức vẽ cho một nhà dòng kia, nếu chú bằng lòng

ngồi làm mẫu cho tôi vẽ một người, đó là Thánh Phêrô tông đồ.

- Tôi??? vẽ tôi??? là Thánh Phêrô tông đồ???

- Vâng, nếu chú bằng lòng.

- Tôi..... ừ...ừ...ừ... tôi bằng lòng.

Một lần khác, khi vào một cửa tiệm bán tạp hóa, thấy một người có bộ râu xám đang ngồi biên sổ sách, Leonard nghĩ ngay đến hình dáng ông thánh Mathieu. Cứ như thế, ngày qua tháng lại Leonard de Vinci đã tìm được gần đủ mặt các môn đệ Chúa. Chỉ còn có khuôn mặt của Chúa Giêsu và của Giuda là chưa tìm ra được.

Vào một sáng Xuân trời trong, êm dịu, cây cỏ đang tung bừng tươi nở dưới ánh nắng ban mai, muôn chim hân hoan ríu rít gọi nhau trên những cành cây mუმ mუმ những mầmnon vừa nẩy lộc, trên đường phố mọi người tấp nập qua lại, nét mặt ai ai cũng đượm vẻ vui tươi sau những ngày đông dài ủ rũ, lạnh lẽo. Leonard đến dự lễ tại nhà thờ giáo xứ Milan. Hôm ấy nhà thờ đang cử một lễ trọng thể, trong đoàn chùng mười em trai giúp lễ, Leonard để ý một em trai chùng 17, 18 tuổi, mặt mày sáng láng với cặp mắt đen lay láy, ánh nhìn trong sáng bày tỏ một linh hồn tinh tuyền, tươi đẹp, tốt lành, vàng trắn cao rộng thông minh, vóc dáng cao cao với thân mình thon thả, khoác trên mình chiếc áo trắng giúp lễ, nhìn em thật nghiêm trang trong cử chỉ, dáng đi, điệu đứng nhìn em ngồi nghiêm nghị, hai tay đặt ngay ngắn trên hai đùi, thật chững chạc ở hàng ghế trên cung thánh, dưới bóng lung linh hàng nến cháy, cặp mắt ngó thẳng trước mặt, chăm chú lắng nghe Cha thuyết giảng, Leonard de Vinci thích ý đã tìm được một khuôn mặt họa hình chúa Giêsu.

Sau khi hoàn thành gần xong bức tranh, bây giờ còn một chỗ ngồi trong bàn tiệc đang bỏ trống, đó là hình ảnh Giuda, một môn đệ thủ quỹ của Chúa, kẻ đã bán Chúa 30 đồng. Leonard la cà các quán rượu, những sòng bài... đi tìm mãi mà chưa thấy được một khuôn mặt Giuda như ý của chàng. Tình cờ một hôm, khi đi ngang qua một xóm lao động kia, Leonard nghe tiếng người đàn bà đang la mắng một cậu thanh niên. Cậu ta đang trong cơn say sưa với men rượu, miệng lè nhè những lời gì không rõ, chỉ thấy cậu ta nghiêng ngả, chân nam đá chân chiêu, loạng choạng bước xuống bậc thềm sau cánh cửa hẹp và chạy vụt ra giếng nước ngoài sân, ngồi bệt xuống đất, thở dốc mặt nhợt, sau đó cậu ta nôn thốc tháo ra nền đất nâu xám, rồi toàn thân đổ xuống một cách nặng nề, tiếp theo là tiếng ngáy rờ rờ, rung chuyển cả thân hình.

Bà cụ từng bước một cách nhọc mệt theo ra với cậu ta, khi bà cụ ra đến nơi thì chỉ thấy cháu mình nằm một đống, rên hừ hừ. Nhìn thấy có người đi ngang qua, cụ liền kêu vào nhờ vực hộ một tay để đưa đứa cháu vào nhà. Leonard đã giúp bà cụ đưa cậu thanh niên, một cái xác nhợt nhợt, hơi nặng nề mùi rượu lẫn mùi xú uế cậu ta vừa tuôn ra dính đầy lên quần áo.

Khi giúp bà cụ đưa được cậu ta lên chiếc giường gỗ cũ kỹ, Leonard nhìn mặt người thanh niên và cảm thấy như mình đã quen y hồi nào rồi. Trong lúc bà cụ vừa cảm ơn chàng rồi rít vừa lấy nước, lấy khăn lau cho thằng cháu, rồi vừa kể lể dông dài về đời tư của thằng cháu cưng của bà, trước kia ở thành phố cũng được cha mẹ cho đi học trong một trường dòng nọ, cũng đã từng là một cậu bé học giỏi thông minh, đã từng là kỳ vọng tốt đẹp cho cha mẹ, cho cha hiệu trưởng nhà trường v.v... thế mà, vì cậu ta trong một cuộc nghỉ hè theo chúng bạn đến một quốc gia khác để nghỉ ngơi, đã sa ngã

trụy lạc và bây giờ chỉ biết sống với cờ bạc rượu chè ... lang thang đây đó, hoá hoàn lầm mới về với bà, vì chỉ có nơi này là nơi nghỉ chân của cậu ta trong lúc mệt mỏi hay bệnh hoạn.

Từ câu chuyện kể không mạch lạc của bà cụ, Leonard đã ngồi nán thật lâu hàn huyên cùng bà cụ và đoán biết được rằng, có thể cậu thanh niên này chính là người mà mình đã chọn để vẽ hình ảnh Chúa Giêsu hồi năm trước. Bây giờ trên khuôn mặt kia không còn một vẻ gì là trong sáng tinh tuyền nữa, mà hiện đây vẻ lọc lừa phản trắc.

Leonard đứng lên kiếu từ ra về. Chàng không quên rút trong túi ra một tấm thiệp tên chàng trao cho bà cụ kèm theo một số tiền và dặn bà cụ sáng ngày mai cố giữ cậu cháu ở nhà cho chàng gặp.

Sáng hôm sau, Leonard đến thật sớm, bà cụ mời khách dùng điểm tâm với hai bà cháu. Leonard đối diện với một thanh niên có vẻ bất cần đời, ăn nói không giữ gìn ý tứ, dăm dăm dằn dằn trả lời nhất gừng những câu hỏi của chàng, thật là bất lịch sự. Tuy vậy, chàng cũng nhận ra đúng chàng thanh niên này chính là cậu bé giúp vẽ, mà năm trước chàng đã chọn để làm mẫu vẽ khuôn mặt Chúa Giêsu trước kia, nhờ cặp mắt đẹp, đen lay láy nay đã không còn trong sáng, linh động nữa, mà thay vào đó những tia nhìn long lên sòng sọc đầy hận thù và chán nản. Nhưng khi nghe chàng ngỏ ý thuê cậu ta ngồi làm mẫu cho mình vẽ, thì mắt cậu ta sáng lên và sau khi thương lượng thật gay go và khó khăn, Leonard đã phải trả một giá rất cao, cậu ta mới đồng ý làm người mẫu cho Leonard vẽ, không phải hình ảnh Chúa Giêsu mà là hình ảnh của Giuda, kẻ phản bội Chúa Giêsu.

Leonard cũng thật vất vả với cậu ta trong thời gian vẽ, vì cậu ta luôn luôn thất hẹn hoặc trễ hẹn, và không bao giờ chịu vâng lời của Leonard lúc làm mẫu, lúc nào cũng

bướng bính và làm theo ý mình mà thôi.
Leonard cũng vẫn phải chiều ý cậu ta.

Khi bức ảnh trên tường nhà dòng hoàn thành, ai cũng trầm trồ khen ngợi Leonard vì bức ảnh thật linh động như một bức tranh sống, với những khuôn mặt sống động nổi bật cá tính từng người một./.

Beten ohne Worte

Hast du schon mal ohne Worte etwas gesagt? Durch ein Handzeichen, ein Winken, ein Lächeln – oder vielleicht auch durch ein Faustballen oder Schulterzucken? Sicher hat man dich verstanden! Aber beim Beten hast du noch nie auf Worte verzichtet, oder? Hast laut oder still in Gedanken zu Gott „gesprochen“? Aber es gibt so große und mitreißende Momente im Leben, da „bleibt dir die Spucke weg“! Wenn dich Freude überglücklich macht, wenn du völlig verwirrt bist, wenn du nur noch weinen kannst vor Traurigkeit – dann kann dieses Gefühl auch ein Gebet zu Gott sein. Er ist dein bester Freund, er

braucht nicht Worte und nicht einmal Zeichen, denn er kennt dich. Denk einfach stumm an ihn und laß deine Seele sich vor ihm austoben. Das hilft! Verschnauf mal ordentlich!

Cầu nguyện không lời

Có khi nào bạn nói điều gì mà không dùng lời? Qua một dấu hiệu bằng tay, một cái vẫy, một nụ cười – hoặc có thể qua một cái nắm tay, một cái nhún vai? Chắc hẳn người ta đã hiểu bạn!

Nhưng, khi cầu nguyện bạn chưa khi nào không dùng lời phải không? Bạn đã "nói chuyện" với Chúa lớn tiếng, hay chỉ im lặng trong suy nghĩ?

Đôi khi trong một vài khoảnh khắc của cuộc đời, "bạn sống sót, không thể nói lên lời".

Có khi những niềm vui làm bạn hạnh phúc, có khi bạn tràn đầy bối rối, có khi bạn chỉ biết khóc trước sự đau buồn. Cảm giác đó cũng có thể là một lời cầu nguyện đến với Chúa. Ngài là người bạn thân thiết nhất của bạn. Ngài không cần lời nói cũng như Ngài không cần những dấu hiệu, bởi vì Ngài biết bạn, hiểu bạn. Điều giúp đỡ bạn! là hãy nghĩ đến Ngài một cách giản dị trong thinh lặng và hãy để tâm hồn reo hò trước Ngài.

Hãy nghỉ ngơi thành thoi trong sự sắp đặt của Ngài.

Nhật Ký của Nguyễn

Lạy Chúa, từ ngày 7.4.95 đến nay nhật ký của con chưa ghi một chữ nào tâm sự với Chúa cả. Chúa có buồn con không? Con biết là không đâu, Chúa thương con mà. Nhưng đâu sao con thấy con cũng không xứng đáng là đứa con ngoan của Chúa. Con ngoan của Chúa thì đi tỉnh tâm phải để tâm hồn thanh tịnh mà cầu nguyện cùng Chúa chứ. Phải biết nhìn Chúa và để Chúa ở trong tim mình chứ! phải không, thưa Chúa?

Sáng nay con cũng không cầu nguyện được gì cả nhưng thấy lòng mình êm ả sung sướng thế nào ấy! Có lẽ dư hương của thánh lễ hòa giải tối hôm qua tràn đầy tình thương yêu hiện diện giữa anh chị em, còn in đậm trong tâm hồn con, và còn phảng phất đâu đây. Con đã sung sướng

ngủ qua một đêm an lành trong tay Thầy, đến khi vào nhà nguyện con vẫn còn cảm thấy Ôn Chúa phủ tràn ngập trong nhà nguyện và con lại sung sướng tận hưởng những giây phút đó. Con vẫn nghe cha linh hướng cầu nguyện và nghe mọi tham dự viên cất những lời ca tụng Chúa song lòng con vẫn lắng đọng êm ả im lặng đắm đuối trong tay Thầy.

Như vậy con nghĩ cũng là một cách cầu nguyện chứ! Chúa nhỉ. Lúc bấy giờ con chỉ biết con giống như một đứa con nít đang sung sướng an lành nằm trong tay mẹ mình vậy.

Chiều nay, con đang ngồi đây, trong nhà nguyện rải rác vài anh chị khác cũng đến đây cầu nguyện. Với đoạn Thánh Kinh con đã đọc đi đọc lại nhiều lần vẫn chưa thấy được soi sáng để

mà cầu nguyện theo ý Chúa.

Đọc đoạn Thánh Kinh Chúa bị ma quỷ cám dỗ.

Thoạt đầu, Thiên Thần đưa Chúa vào nơi hoang địa để Chúa ăn chay nên Chúa đói, sau 40 ngày ma quỷ đến cám dỗ bảo Chúa hãy biến những cục đá thành bánh mà giải quyết cơn đói. Nhưng Chúa nghiêm khắc lạnh lùng trả lời: "Người ta sống không nhưng bởi bánh mà bởi Lời Chúa nữa".

Con đã đặt hoàn cảnh của con thời năm 1975, nhà cửa mất hết, chồng đi cải tạo, trong những lúc con đau khổ, đói khát, vất vả, tủi nhục, con đã bị nhiều cám dỗ song cũng nhờ sự giáo dục của gia đình và bản tính hướng thiện cùng trọng danh dự của mình mà giữ được không sa ngã. Chứ lúc ấy con chưa biết tìm gặp

Chúa cũng không biết Chúa ra sao cả. Nhưng bây giờ biết Chúa rồi thì con nghiệm thấy rằng chính trong những lúc đó có bàn tay Chúa nâng đỡ con mà con không biết.

Lạy Chúa, con xin tạ ơn Chúa vì những ơn ích mà Chúa đã trao ban cho con những lúc con chưa biết Chúa là ai.

Con cảm ơn Chúa đã cho con được ngồi đây mà tâm sự cùng Chúa, Chúa nhìn con chắc là Chúa buồn cười lắm. Con nhỏ, tuổi đời cũng hơn một nửa đời mà còn như con nít, ngồi xếp bằng tròn trên ghế và khi cầu nguyện có lúc lại ngủ gục nữa chứ. Vì hồi trưa này con không kịp xuống phòng ăn, uống một ly cà phê đó Chúa ơi. 9.4.95

Tâm Tình Linh Thao

Ông Trác: Thánh Lễ Hòa Giải đã sưởi ấm con rất nhiều. Con đã nhận được tình thương yêu nồng nàn từ tất cả mọi người hiện diện. Hy vọng sự ngọt ngào này sẽ theo con mãi trong đời sống Đức Tin.

Cô Trâm: Nhiều lúc con thấy mình đã không để ý đến Chúa, chứ thật ra Chúa luôn luôn ở trong đáy lòng mình.

Chị Linh: Con nhận được bình an nhiều. Linh Thao giúp con kiểm điểm lòng mình đối với Chúa như thế nào. Lòng con rất sung sướng. Con sẽ áp dụng phương pháp cầu nguyện cho cuộc sống hàng ngày.

Anh Tuấn: Con thấy có sự thay đổi nhiều trong con. Thường thì con rất sợ phải chạm trán với những chia tay. Nay con rất mừng, khi chia tay, xuống núi, con phải đem những gì học được "trên núi" này chia sẻ cho anh em. Một chia tay tuyệt vời.

Anh Tấn: Cảm ơn Chúa vì con đã cầu nguyện được rất dễ dàng.

Chị Liên: Thánh Lễ Hòa Giải là lúc đánh động mạnh tâm hồn con. Lúc chúc bình an cho nhau, con đã nhận được một tình yêu đẹp tuyệt vời, ấm áp quá, nồng nàn quá, dễ thương quá, ngọt ngào quá - một tình yêu mà lâu, thật lâu rồi, con không nhận được, vì cuộc sống bon chen hàng ngày giữa mọi người trong thế giới nghiêng về vật chất này, đã làm cho tình thương yêu vắng mặt, tình người trở nên chai đá.

Cô Thủy: Con rất vui, mong sẽ được dự những khóa tiếp tục. Có một cảm giác thích thú nhẹ nhàng ở trong con nhưng con chưa khám phá ra

được.

Anh Phước: Con đã tìm thấy an bình trong tình yêu Chúa mà con cảm giác được. Con cũng biết cách cầu nguyện hữu ích mà con chỉ nhận được nơi linh thao.

Cô Hoa: Con đã biết cách cầu nguyện. Sẽ áp dụng trong đời sống Đức Tin để Chúa điều dắt

Giờ họp mặt cuối cùng của khóa cấm phòng linh thao, anh chị em đã có những chia sẻ cho nhau thật ngọt ngào.

mình đi. Ngoài ra con còn học hỏi được nhiều từ các cô bác và các anh chị em khác.

Cô Lan: Bảy giờ con mới biết cầu nguyện, và sau khi cầu nguyện con thấy có hạnh phúc trong lòng con.

Chị Thu: Phút hồi tâm vào cuối ngày đã đánh động tâm hồn con rất nhiều. Con thấy rõ tình thương bao la của Chúa hơn.

Anh Minh: Bài giảng về tình thương (bốn con hoang đàng) đã giúp con nhìn rõ lòng mình, đôi khi thấy mình đã dùng không đủ tình thương đối với anh em.

Anh Lý: Xưa nay, mỗi khi cầu nguyện con chỉ biết xin thôi, xin đủ thứ cho mình và cho người thân của mình. Nay con đã biết chia sẻ sự khổ đau của Chúa và Đức Mẹ. Lần này con thấy rung động trong lòng khi cầu nguyện.

Anh Vũ: Cảm động nhất là con đã nhận biết Chúa, vì từ trước tới giờ con luôn luôn đi trước Chúa thôi.

Anh Chính: Con luôn luôn chủ quan, vì tin

tưởng mọi sự mình sẽ làm được. Nay đào sâu vào thế giới Đức Tin mới thấy mọi việc đều có sự trợ giúp của Chúa.

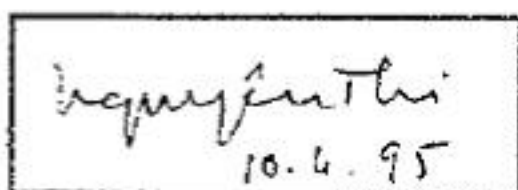
Chị Vy: Trong mấy ngày này con thấy Đức Tin của mình được vun bồi thêm vững mạnh rất nhiều.

Anh Khâm: Khi bước chân đến đây con có nhiều điều lo buồn, nhất là sợ sự buồn chán, nhưng trong ba ngày con không có một phút nào để buồn chán, đã học hỏi được nhiều và nhận được sự bình an cho tâm hồn.

Ông Huyền: Con cũng là người đã đi trước Chúa hoai, nhất là trong những việc lo lắng cho sinh hoạt cộng đoàn Con sẽ áp dụng phương thức sống đạo tốt hơn. Trước kia, mỗi khi cầu nguyện con cũng chỉ biết xin thôi, nay con đã biết trong cầu nguyện là một sự chia sẻ tâm tình với Chúa.

Bà Đào: Thánh Lễ Hòa Giải và khi chúc bình an đã làm con cảm động rơi nước mắt vì sung sướng.

Anh Sơn: Con đã thấy được hình ảnh Chúa qua những người thân. Xin tạ ơn Chúa vì tất cả xảy ra như phép lạ Chúa ban qua những người thân yêu, và nhất là được gặp lại Cha sau bao năm xa cách.

 10.4.95

Cha Thành Ta (Vũ Thành): Qua sự diễn tả của Cha về "cái ổ

gà" đã đánh động con rất nhiều. Nhờ Chúa Thánh Thần soi sáng con thấy rõ việc con phải làm trong chức vị linh mục của con.

Cha Thành Tây (Elizalde Thành): Cha nhận được kỷ niệm dễ thương trong khóa này, có đến ba thế hệ trong một khóa cấm phòng mà không khí rất dễ thương, đã cùng nhau chia sẻ tâm tình thật chân thành, những đêm tâm sự với nhau thật đầm ấm, những giờ cầu nguyện chung rất cảm động, như thế cả ba thế hệ đều học hỏi của nhau nhiều điều hữu ích.

Mười Nguyên tắc Để Tranh Chấp Trong Tình Thương Và Công Bằng.

1. Bạn cần nhớ rằng cả hai, bạn lẫn đối phương cùng là người, do đó một trong hai, hoặc cả hai cùng có thể sai lầm. Vì thế điều quan trọng trước tiên là cả hai người cùng phải biết mở lòng cho sự thật.

2. Bạn cần nêu rõ những sự kiện và những lý do giải thích lập trường của mình thật rõ ràng. Sẵn sàng biết ơn nếu đối phương giúp bạn nhận ra sự thật.

3. Không bao giờ có ý định hạ nhục đối phương. Bạn đang tìm kiếm sự thật chứ không phải một sự đắc thắng. Vì vậy đừng tấn công đối phương, nhưng chỉ chống đối những sự giả dối hoặc những lời cãi cò sai sự thật.

4. Không bao giờ làm mất danh dự của đối phương bằng những tình từ nghe chướng tai hoặc những tên riêng xấu xa.

5. Hãy cẩn thận không nên tỏ ra lấn lướt hoặc bằng cách nói to tiếng hoặc bằng những cử chỉ đe dọa khi trình bày quan điểm của bạn. Thái độ của bạn có thể quan trọng hơn những lời nói hoặc những sự kiện đang tranh chấp.

6. Hãy cố tìm những gì tốt nơi đối phương và nơi lập trường của người đó.

7. Chấp nhận sự tức giận của đối phương một cách khéo léo và vui vẻ. Không bao giờ có thái độ ăn miếng trả miếng.

8. Dùng một chút khôi hài nếu có thể được. Nhưng điều cần là nói đùa điều cợt về bạn hoặc về sự việc chứ đừng đùa cợt chính đối phương.

9. Cầu nguyện để xin có tình thương, kiên nhẫn và can đảm. Dùng Kinh Hòa Bình của Thánh Phanxicô.

10. Luyện tập những điều trên đây thường xuyên, trong các va chạm nhỏ, để luôn luôn sẵn sàng nếu chẳng may có những va chạm trầm trọng hơn xảy đến. Nhớ lời chúc phúc của Chúa Kitô: "Phúc cho những kẻ bị bắt bớ vì sự công chính, vì Nước Trời là của họ. Phúc cho anh em khi bị người ta nói xấu, bắt bớ và vu khống mọi điều ác vì danh ta. Anh em hãy vui mừng hớn hở, vì phần thưởng dành cho anh em trên trời rất lớn lao". (matthêu 5:10-12).

(Đồng Hành)

Vứt bỏ đi ! ! !

"Tôi là người đã leo lên đến tột đỉnh nấc thang thành công. Khi leo lên tới tột đỉnh tôi mới biết rằng cái thang mà tôi đang leo dựa vào một bức tường giả dối". Đó là lời phát biểu của một nhà kinh doanh. Chuyện có thể được xảy ra như thế lắm chứ. Một người leo lên một cái thang thật cao, cố hết sức để đạt cho được, thở hổn hển, rồi lại cố leo lên bậc kế tiếp... và chẳng bao giờ để ý, chẳng bao giờ hỏi xem, cái thang mà mình đang leo lên nó tựa vào đâu. Chỉ khi nào leo lên tới trên cao, tinh thần căng thẳng, thể xác mệt mỏi, nấc hàng vốc thuốc vào miệng, lúc đó mới ngưng lại tự hỏi: "Chuyện đã xảy ra như thế sao?". Và rồi mới đặt vấn đề: "Ý nghĩa của cuộc sống", câu hỏi mà trước kia họ gạt bỏ sang một bên vì coi đó là câu hỏi "của bọn trẻ con dậy thì", và bây giờ thì lại thôi thúc đặt ra câu hỏi: "Cái thang cuộc sống đã tựa trên bức tường nào?".

Mùa chay - là thời gian rất tốt để đặt ra những câu hỏi tương tự như vậy. Có thể cái thang tựa nó cũng xê dịch vị trí nữa. Hãy dẹp những vật cồng kềnh vô ích sang một bên vì nó cản trở tôi leo trèo. Phải phân biệt những cái thiết yếu cho cuộc sống với những cái không quan trọng và phải có một cái nhìn nhạy bén để biết đâu là "bức tường thật". Triết gia Heidegger cho rằng: "Từ chối là không nhận, từ chối là cho đi" thì sự vứt bỏ mọi sự cũng là không nhận mà cho đi. Chỉ có một con đường, trên con đường đó có Chúa. Thực sự chỉ có Chúa trên bức tường mà thôi.

Bạn làm gì với cái thang của cuộc đời bạn?

"Chay tịnh là bữa ăn của tâm hồn. Giống như nhờ bữa ăn mà thân thể cường tráng, sự chay tịnh cũng làm cho tâm hồn mạnh mẽ hơn, cất cánh, hướng thượng và cũng để cho tâm hồn suy nghĩ về những sự trên trời, làm cho cuộc sống hiện tại của ta có thêm nguồn vui, hứng khởi. Giống như con thuyền nhẹ thì trôi nhanh trên mặt nước, còn những con tàu chở nặng quá sẽ bị chìm ngụp, và cũng thế, sự chay tịnh làm cho ý nghĩ trở nên nhẹ nhàng thanh khiết hơn".

Joahannes Chrysostomus.
(thế kỷ thứ IV)

Kiểm điểm mỗi tối, kiểm điểm mỗi tuần, kiểm điểm mỗi lần xưng tội, kiểm điểm mỗi lần tĩnh tâm. Xe tốt mấy cũng phải làm mấy lại, người khỏe mấy cũng phải khám tổng quát nếu muốn tránh sụp đổ bất ngờ, không cứu vãn được.

TGM. Nguyễn Văn Thuận

Kỷ Niệm một lần Linh Thao.

Thằng Người Thỏ

Nhâm nhi mấy con khô mực, do ông bạn đi xa mang về biếu, bên lon bia vừa vơi một nửa, tôi thả hồn đón xuân trong tư thế thoải mái, ngồi khoan tròn hai cẳng trên ghế "salon" trông oai vệ như một ông tướng cải lương, tay sờ cầm mò kiểm từng sợi râu nhỏ vất đi, như muốn vất đi cuộc đời đen bạc, vất vả trong năm qua, nhưng tìm mãi chẳng còn cọng nào, thì ra râu oai hùng của mình đã bị mụ xã nhật lảng cả rồi. Bây giờ thì "mày râu nhẵn nhụi, áo quần bảnh bao" oai phong ra phết, số kiếp của thằng tôi là vậy, âu đó cũng là ý trời, đành chấp "hận" thôi.

Đưa mắt nhìn khung trời quang đãng đón những con nắng đầu tiên đang trải dài trên khoảng đất trống trước nhà, tôi thấy được niềm vui rộn rã sau những ngày bão tuyết lay lỏi vừa qua, mà tuyết trắng còn rơi rớt lại trên cái làng nhỏ bé nơi tôi cư ngụ tại cái nước "Đới Sờ Lưng" tìm tiền này.

Cuối tháng 2, mùa xuân đang đến trong tôi, xuân tha hương, xuân vui tươi, xuân không còn nể vợ nữa, hoan hô đất trời.... Thơ đang về tràn đầy trong tôi, hồn thơ lai láng rạt rào, ý thơ dâng cao, người thơ trong tôi ngứa ngáy khó chịu, muốn vùng lên đập phá. Tôi tôn trọng như tôn trọng vợ tôi để thơ tự do trào ra, tuôn ra, ướt át cả khung trời cõi mở, tôi phun ra từng ngụm, từng cụm thơ như ai kia đã từng nhả ngọc phun tơ kết thành những vầng thơ tuyệt tác, trở thành nhà thơ bất tử. Tôi muốn bắt chước thi nhân Hàn Mạc Tử lục tiền lệ thay vì mua trăng, tôi mua những con nắng đầu Xuân.

Nhìn những con nắng nhỏ óng ánh vàng như những tia sáng huyền diệu xuyên nhẹ qua những bụi cỏ, lùm cây khô cằn nằm

chết bên đường từ năm trước, những tia nắng sắc bén đó, xuyên qua, vờn nhẹ, mang sức sống hồi sinh của tạo hóa ban trả về cho cây lá, tia nắng mơn man hôn nhẹ, thật nhẹ nhẹ, dịu hiền rồi khẽ lướt nhanh, thật nhanh mang theo hương nhị, sức sống mới đang vươn lên hòa tan trong không gian, trong vũ trụ.

Bắt chước câu thơ "sau cơn mưa trời lại tối" tôi khe khẽ ngâm "Sau tuyết rơi trời lại tốt", và tự phục mình quá, thưởng thêm ngụm bia, thêm miếng khô mực. Đời thật đẹp! Tôi thả hồn tự do đi hoang, đi rong, đi một mình không người "lái", như một mình buổi chiều chúa nhật lái xe trên xa lộ không có bà xã ngồi bên cạnh ngăn, dầy dổ, chỉ vẽ, (nói nhỏ để quý vị biết cho vui, bà xã tôi không biết lái xe, không biết đường xá mô tê gì cả, nhưng chỉ vẽ thì không ai hay bằng, cứ y như người mù chỉ đường cho người sáng vậy) giống như mấy mụ vợ phi công lái phi công vậy. Nhắc tới bà xã tôi là tôi chợt dạ rộn tóc gáy. Thôi đành đôi ba phút hưởng xuân giới thiệu với quý vị bà xã tôi : Bà xã tôi mập mập tròn tròn, không dữ lắm, cũng chẳng hiền chút nào, cỡ "Sư Tử Hà Đông" thôi, (góc gác của mụ ấy đầy mà) đủ để tôi e dè chút ít và mạnh dạn nạp đơn vào hội "cheveux" của các đấng mày râu "yên hùng" Việt Nam tị nạn tại cái nước "Đới Sợ Lạnh" này.

- Này anh.....

Tôi hoảng hốt tự động lập cập trả lời : Ja... (Dạ...Lễ phép mà, bà con biết rồi đó, thông cảm cùng tôi) tôi quay lại, người vừa nói là "thân mẫu" 5 đứa con của tui, tôi gọi là bà vợ, mụ đàn bà đã đeo đẳng tôi suốt cả cuộc đời, từ ngày còn trai tơ đến nay, người đã làm tôi vui không ít mà phát lòng cũng nhiều, đã an ủi tôi thật nhiều mà la mắng tôi

cũng không ít.

- Gì đó má bày trẻ?

Tôi hỏi một cách trống trớn, e dè lo lắng, vì ngoài cách mượn bày trẻ làm cầu sang sông khi phải đối diện, nói chuyện với mẹ vợ tôi, tôi đâu còn cách nào khác hơn, vì đã nhiều lần đụng độ rồi, kẻ bại trận luôn luôn vẫn là tôi. Nếu gọi là em sẽ bị bắt bẻ ngay, già rồi mà còn dúi dờ không sợ đàn con cười cho thú ố sao, còn gọi bằng bà thì bị quạt ngay : Tôi đã già lắm rồi sao? Người gì không lịch sự tí nào cả, chỉ biết lợi dụng người ta suốt cả đời, phải tôi già, tôi xấu rồi chê tôi, vắt chanh hết nước rồi bỏ vỏ, bêu xấu tôi phải không, ngày ngày phải đối diện với cái người vô liêm sỉ như anh, thật nhục đâu hết chỗ nói.

Đôi lúc ngẫm suy thấy cũng thật buồn, nhưng nhìn mình, nhìn thiên hạ, còn thiếu vạ gì người bất hạnh hơn tôi. Thân trai mười hai bến nước, biết bến nào đục, bến nào trong, tôi nghĩ, mình vẫn còn may mắn chán, ghé được bến nửa đục nửa trong. Tôi không buồn ngày kết hôn, ngày mà tôi tự tuyên hứa buồn vui sướng khổ cùng xẻ chia.

- Anh biết tờ đặc san của mình sắp ra rồi chứ gì ? Ai biểu anh nhận làm để rồi bây giờ Một mình tôi làm không xuể, vừa đi làm nuôi chồng, nuôi con, săn sóc cho gia đình. Ở sở thì luôn tay tám tiếng, không giờ ngơi nghỉ, về nhà thì bận rộn tít tít không kịp thở, còn anh thì phê phởn tối ngày, hết ăn rồi ngủ, hết ngủ lại TV, xem truyện, hết xem truyện lại mộng mơ, thậm chí còn dư giờ ngồi nhõ rầu, đâu còn sợi nào mà nhõ, thật là con người vô tích sự. Đúng là "đàn ông không râu vô nghĩ". Anh không thấy tự thẹn sao?

Tôi thấy thẹn lắm chứ, thẹn là không dám nặng lời lại với nường. Biết thế nên khi nói chuyện nường luôn luôn lấn lướt tôi, mỗi ngày một leo thang cho đến vô cùng tận. Nường nói thao thao bất tuyệt không bao giờ cho tôi có ý kiến, nếu dăm khi mười họa bộc phát được một vài câu thì y như là bị

bắt bẻ này kia. Chung quy rồi cái phần có lý vẫn được nường giữ chặt không lơ buông cho tý nào. Thật sự nường là một vòng tròn, chạy ngã nào cũng vòng tròn cả. Tôi lặng thinh chờ đợi một mệnh lệnh.

-Thì giờ rồi rảnh làm gì, anh viết bài cho đặc san đi, bài các nơi đã gửi về cả rồi, chỉ còn một hai chỗ trống nhỏ thôi, anh liệu mà điền vào đó cho đầy giùm tôi. Người gì mà lười như hủi, chỉ được cái nói thì hay mà làm thì dở. Bài viết này tôi cho phép anh được tự do muốn viết gì thì viết, miễn sao kịp cho tôi ra đúng ngày tham dự linh thao thôi.

Vớ được câu hứa vô tình này tôi nguyện sẽ trả thù cho bố ghét, tạo lập lại cái uy phong của mình như ngày nào còn trong quân ngũ mà tôi đã thường ban lệnh cho kẻ dưới quyền.

Được... tôi sẽ nhân cơ hội rêu rao cái xấu của bà lên mặt báo cho bằng quan thiên hạ cùng biết để phục thù những ngày bà trù ẻo tôi. A ha! cảm ơn, cảm ơn...

Bài tôi viết đã xong cũng là ngày quá cận kề buổi cấm phòng nên được thoát qua lưới hái kiểm duyệt khắt khe của bà xã, bài viết tron tru kể sự tình của thằng người thổ.

Đến ngày tôi cùng bà xã khăn gói lên đường tìm Chúa. Trên đường đến địa điểm tham dự tôi thấy bà xã tôi có nhiều thay đổi lạ lùng, không gắt gỏng, nóng giận la mắng, bắt chẹt, chèn ép tôi như mọi khi. Tôi ngạc nhiên tìm hiểu nhưng không hiểu gì hơn đành buột miệng hỏi: - Sao hôm nay em hiền như Ma soeur vậy? Bộ em trả chúc Mẹ Bề Trên cho đời lúc nào vậy ?

Tôi không ngờ nường cười vui như chưa bao giờ tôi thấy, không trả lời thẳng câu tôi hỏi.

-Em ấy à... Em đọc tài liệu linh thao báo Đồng Hành, trong các mục tâm tình chia xẻ, thấy sao có nhiều anh chị em tâm sự như chúng mình quá anh à. Anh thì vô tình im lặng chịu đựng, còn em thì hay gắt gỏng vì không người chia xẻ nỗi tâm sự riêng tư. Em tức bực, nên em dồn tất cả lên anh, vì

chỉ có anh chịu đựng nỗi em chứ ngoài anh thì còn ai đâu.

Thật là một liều thuốc bổ cho tôi, tôi thầm cảm ơn Thiên Chúa, cảm ơn anh chị em linh thao, cảm ơn báo Đồng Hành và cảm ơn ai đó có tâm trạng như tôi, viết những bài chia sẻ quý giá kia, biến đổi tình cảm giữa vợ chồng tôi. Tôi tưởng chỉ có thế, chỉ có những bài chia sẻ trên biến đổi được nàng, nhưng không hoàn toàn như vậy mà chính thật vì bởi những phương pháp của Thánh Y Nhã đã được anh em đi tĩnh tâm linh thao lĩnh hội, những phương cách rải rác đó nàng bắt gặp được qua đúng tần số giống tần số của nàng, những tư tưởng, phương cách của linh thao đã hướng dẫn nàng làm quen và kết thân với Thiên Chúa mà trước đây mặc dầu nghiên ngẫm đọc Thánh Kinh say mê nàng vẫn xa lạ và chưa hiểu.

Đến một chặng đường khúc khuỷu, gồ ghề, xe chao đảo, nàng nói:

-Kỳ này em biết cách nói chuyện với Chúa rồi, có Chúa cùng em tâm sự chia sẻ, em không còn ần uất, có gì em nói với Chúa, em hỏi Chúa, em không gắt gỏng anh nữa đâu. Cầu nguyện cho em đi. Em cũng tập lắng thính để cầu nguyện, xin ơn ích cho cá nhân mình biết sửa đổi tâm tánh và cầu cho quê hương, xứ sở, cho Giáo Hội, và đặc biệt là cho gia đình vợ chồng con cái nhà mình. Tôi không ngờ, thật tôi không ngờ... dù mới chỉ giai đoạn đầu tìm hiểu về linh thao, mới chỉ đọc qua một vài trang nhỏ tâm tình của người đi trước mà nàng đã có nhiều đổi thay, hướng gì biết tường tận về linh thao, cải đổi được tâm hồn. Tôi im lặng cầu nguyện kinh Lạy Cha, vui vẻ lái xe đến nơi tham dự.

Qua ba ngày tĩnh tâm, tôi tập được sự thính lắng, biết được cách cầu nguyện với Chúa, chia sẻ, phân tích lời Chúa, không còn sợ Chúa phạt sa hỏa ngục, xem Chúa như một ông quan tòa nghiêm khắc như ngày xưa nữa, vì biết được Chúa là một đáng nhân từ

vô biên, yêu mọi người không cùng.

Khóa tĩnh tâm chấm dứt trong niềm luyến tiếc của mọi người, nhất là chính với tôi, vì sau khi dự khóa trở về, bà xã nhà tôi đã thực hiện đúng lời nói với tôi, im lặng, cầu nguyện, thứ tha, thông cảm trong Chúa. Nàng thường thổ thề với tôi: anh đừng buồn giận em nữa nhé, những lỗi lầm của ngày cũ. Phần tôi cũng thế, tôi xin lỗi nàng và sống hòa thuận thương yêu trên dưới trong hạnh phúc ngập tràn. Xin cảm ơn Thầy Chí Thánh đã dẫn dắt chúng con tham dự khóa tĩnh tâm linh thao, cũng xin dẫn dắt chúng con trong cuộc sống để làm đẹp lòng Thánh Ý Chúa./.

Xin cho con ánh lửa

*Xin cho con ánh lửa,
Của vườn dầu đêm trăng,
Để khỏi thấy giả hình phản bội,
Nằm trong dấu hiệu của bình an.*

*Xin tránh cho con ánh lửa,
Của tâm tôi và tham lam
Của tôi tâm nơi công nghị chấp chứa,
Là mưu đồ của Satan.*

*Xin cho con ánh lửa
Để thấy Ngài, lạy Chúa
Đang khổ đau, và đang phó thác,
Nơi vườn dầu cùng chặng đường Thập giá.*

*Xin cho con ánh lửa,
Cháy bập bùng của bọn lính canh đêm,
Để con thấy Ngài phục sinh rạng rỡ,
Thắng tử thần, ca chiến vang lên.*

*Xin cho con ánh lửa,
Lễ Ngũ tuần mãi suốt đời con
Để nói lên và không cảm lặng nữa,
Lời Tin Mừng cho khắp cả nhân gian.*

Xuân Ly Băng.

(Đồng Hành)

Thư Tín

Cha Dominici Đỗ Minh Trí: Chúng con phục cha quá, đã rao truyền Lời Chúa bao nhiêu năm, nay cha lại vào nhà tập để được huấn luyện lại một năm nữa. Chúc cha luôn dồi dào sức khỏe và tràn đầy Thần Khí để "huấn" và "luyện" nhuần nhuyễn hầu mùa Thu 96 này về Việt Nam sẽ gặt hái nhiều hoa trái cho Chúa Giêsu, và sau đó sẽ có bài chia sẻ cho chúng con. Kính.

Thiện Kim: Chân tay của chị ở đâu thì em biết rõ quá rồi, còn hỏi, vớ vẩn! Cảm ơn em nhiều đã nâng đỡ cho riêng chị trong những lúc bị thử thách nặng nề. Con đường đến với Thầy đầy những vòng gai mà, em nhỉ. Thương nhiều.

Trần Khắc Tuấn: Cảm ơn Tuấn đã sốt sắng ghi danh "mở hàng" và lại "lì xì" đầy đủ lệ phí lúc ghi danh. Ai cũng thông cảm như thế, thật chúng tôi được an ủi nhiều trong những khó khăn về tổ chức. Mến.

Cha Vũ Thành. Rom: Chúng con cảm ơn cha nhiều về khóa tĩnh tâm cho thanh niên hồi tháng 7/95 vừa qua. Các em nhắc nhở đến cha luôn. Tháng 4/96 này cha rời Đất Thánh để "xuống núi" Houston hùng cứ một vùng nắng ấm. Chúng con dành lời cầu nguyện cho cha trong nhiệm vụ mới đầy ơn khôn ngoan và lòng nhiệt thành. Vẫn nhớ đến cha luôn trong những ngày Hồng Ân bên Thầy. Kính.

Liên, Thanh, Tuyết: Cảm ơn các em luôn nghĩ đến chúng tôi và có hảo ý chia sẻ về phần tổn phí trong tổ chức khóa tĩnh tâm linh thao. Cảm động lắm. Tạ ơn Chúa đã gọi các em đến chia gánh nặng với chúng tôi. Xin nhận và ghi ơn các em. Lần này Cha Simon Huỳnh không bảo trợ nữa nên phí tổn chắc chắn là khá bộn. Thương nhiều.

Linh Thao 46

Soeur Diệp: Soeur hứa sẽ viết bài cho Tập San LT 96 (hồi ĐHCG kỳ XIX tại Hassfurt) mà chờ mãi chẳng thấy tăm hơi. Chắc là Soeur bận nhiều việc, cho Soeur mắc nợ đấy nhé. Thế nào TSLT 97 cũng có bài chia sẻ của Soeur đó. Ước mong có dịp gặp nhau. Cầu cho nhau Soeur nhé. Chúng tôi kính lời thăm Mẹ Bề Trên Dòng và tất cả các Soeur trong Dòng. Thương kính.

Cha Ngô Công Hoan, Áo quốc: Cảm ơn cha đã thăm hỏi và chúc Tết chúng con, những chiếc xương sườn của nhà con thỉnh thoảng chúng cũng trở chứng khi thay đổi thời tiết. Riêng con đã hoàn toàn bình phục. Chúng con chưa được tin gì của hãng bảo hiểm trong vụ tai nạn bên Do Thái năm nào. Cha vẫn còn nhớ lời hứa với chúng con: "lên chương trình" hồi năm ngoái chứ! Kính.

Ông Vũ Đức Tài, Đại diện Phan Sinh Tại Thế vùng Rheinland: Cảm ơn Ông đã gửi cho Bộ Luật Dòng Ba và bản chương trình sinh hoạt của Đoàn. Rất tiếc, chúng tôi không có thì giờ đến sinh hoạt, chia sẻ và cầu nguyện với GDPSTT. Rất mừng được biết PSTT Việt Nam tại Đức đã liên lạc và giúp đỡ GDPSTT ở Dalat. GDPDTT Việt Nam thì chắc chắn "nghèo khó" rồi, chứ GDPSTTVN ở Đức thì "khó" mà "nghèo", phải không ạ. Chúng tôi luôn nghiêng mình cảm phục tinh thần hy sinh của tất cả anh chị em GDPSTT Rheinland. Rất mến.

Cha Nguyễn Thế Minh, Paris: Cảm ơn cha về lời chúc "ngon lành". Có lẽ cha gọi cho chúng con số điện thoại cũ đấy, chúng con đã đổi số, vì số cũ trùng với một "xưởng làm bê tông cốt sắt" khiến chúng con cứ phải "nặng nề" trả lời. Mấy năm rồi không được nghe cha giảng nên cũng nhớ lắm. Anh chị em bên này vẫn nhắc đến cha luôn. Kính.

Cha Nguyễn Hùng, báo Đồng Hành: Cảm ơn

cha đã gửi Thiệp. Chắc cha đã cho người coi lại rồi vì sách chúng con đã nhận được, còn báo đóng bộ vẫn "biệt vô âm tín". Có dịp Âu du, xin Cha cho chúng con một khóa LT cuối tuần Cha nhé. Kính.

Cha Dương Minh Cư, Rom: Có dịp về Wiesbaden, mời cha quá bộ ghé chúng con. Cha con mình lại có dịp "hát hò" trong tình thương bao la con một Cha. Kính.

Cha Nguyễn Trọng Tước, Taiwan: Đang ngồi trước Computer để "lo lắng" cho Tập San LT 96 thì nhận được Card của cha gửi. Cha "quên" người Âu Châu hoài. Kỳ này cha lại mắc nợ chúng con thêm một lần nữa rồi, "chuộc tội" không kịp đâu cha ơi, giá cha gửi bài kèm trong Card luôn thì xong rồi. Thư chúng con viết từ tháng 11/95 mà 30.1.96 cha mới nhận được thì bây giờ chờ cha gửi bài cho TS96, chắc 1997 mới đăng được. Vừa viết đến đây thì "ông nông dân" bước đến ra lệnh cho "cọp cái": "Trí thông minh của bà để ở đâu?", sao không nhờ Email của "Bút Nhóm Năng Mới" mà liên lạc, cha sẽ gửi bài qua Email có phải nhanh không?". "Cọp" lúc bấy giờ mới thức tỉnh trí thông minh nên "xin vâng" ngay. Thế là cha con mình huề, cha há, song "đen bù tội lỗi" không có nghĩa là không nợ nhau đâu Cha nhé. Kính.

Trần Ngọc Châu, Muenchen: Thành thật khen ngợi Châu sốt sắng tất cả mọi việc cho Giáo Xứ địa phương, lại còn dành thì giờ giúp chúng tôi trong việc phổ biến, cổ động cho khóa tĩnh tâm LT nữa. Nhất là hồi tháng 7/95 vừa rồi giúp rất nhiều cho khóa tĩnh tâm thanh niên tại Niederviehbach, bỏ công của, thì giờ đưa đón cha giúp cho chúng tôi, mặc dầu Châu đã không có thì giờ để đến tham dự. Chúng tôi hết sức cảm kích. Xin Chúa thưởng công cho Châu theo cách riêng của Ngài. Mến nhiều.

Cha Simon Huỳnh Ngọc Quý, Saar Louis: Nhìn thấy giáo dân hai xứ St. Peter & Paul, Saarlouis-Beaumarais đón tiếp Cha nồng nhiệt, bày tỏ tình thương của giáo dân với một Cha xứ mới (người VN), chúng con sung sướng lây.

Cầu xin ơn khôn ngoan và lòng nhiệt thành trong chức vụ Linh Mục để cha gạt hái nhiều thành công dâng Chúa Giêsu trong nhiệm vụ mới. Cha lia bỏ chúng con với độ quay 180 độ làm chúng con chóng mặt quá. Vật giá mỗi ngày mỗi leo thang mà Cha không bảo trợ nữa, Tập San LT96 năm nay "Schwindlich" là phải rồi. Cha hứa cho chúng con một bài từ "Tết Tây" mà đã qua "Tết Ta", nay bước vào mùa chay rồi, chúng con vẫn chưa nhận được. Không biết "con rùa bưu điện" làm lạc mất hay nó trôi về "Tết Công Gô" rồi. Hoặc cha dọn nhà mới, đến xứ mới, gặp người mới, công việc mới bận rộn nên quên mất. Kính

Cha Bùi Thượng Lưu, Stuttgart:

Được biết khóa "thăng tiến hôn nhân" vừa rồi tổ chức tại Giáo Xứ VN ở Stuttgart do cha Chu Quang Minh từ Mỹ sang hướng dẫn, thành công mỹ mãn, đã giúp được nhiều gia đình thăng tiến thực sự. Chúng con xin chúc mừng cha và khóa TTHN 77. Nhận thấy các cha ở Đức này làm bất cứ một công việc gì cho giáo xứ, giáo dân đều được yểm trợ. Nhìn lại chúng con, tổ chức thật cô đơn, không ai điều dắt, giúp đỡ cả, chỉ một mình chi mọi tốn phí, từ thu tín, in ấn báo chí, đến chi phí di chuyển, ăn ở cho các cha giảng phòng v.v... chúng con tủi thân quá. cha có cách nào giúp chúng con không? Chúng con hy vọng nhiều ở cha. Kính.

Các anh chị em trợ nguyên khóa TTHN77, USA: Cảm ơn các anh chị nhiều, thấy sự hy sinh tận tụy của các anh chị trong nhiệm vụ Chúa giao phó, chúng tôi hết sức cảm kích. Nhìn lại mình, thấy còn biết bao là thiếu sót, bất xứng. Xin các anh chị trợ nguyên cầu nguyện nhiều cho chúng tôi. Thương kính.

Cô Nguyễn Thị T...: Cảm ơn cô đã có lời thăm hỏi và nhắc nhở chúng tôi về vấn đề lệ phí, song chúng tôi không thể nào làm khác được. Số tiền chúng tôi ghi trên "thư mời" là tiền ăn ngủ trong ba ngày của tham dự viên, theo giá quy định của nhà cấm phòng. Ngoài ra, những chi phí in ấn, tem thư, điện thoại v.v... do chúng tôi cả. Mỗi lần liên lạc tìm hỏi các nhà cấm phòng để thăm dò giá cả, nhà nào cũng

theo vật giá tăng vùn vụt, chúng tôi cũng thấy lòng quặn thắt khi nghĩ đến các tham dự viên hưởng tiền già, tiền xã hội, cùng các em học sinh, sinh viên hưởng tiền học phí thật khiêm nhường. Nhưng biết sao hơn, chỉ còn cách cầu nguyện và trông mong vào sự làm việc của Chúa Thánh Thần mà thôi. Dĩ nhiên, chúng tôi và cha linh hướng cũng đều là tham dự viên như mọi người thì không thể rơi vào trường hợp đặc biệt nào khác. Xin cô góp lời cầu nguyện cho chúng tôi được ơn bền đỗ để phó thác tất cả những thử thách trong tay Cha. Cảm ơn nhiều. Mến.

Soeur Terèse Quy Tiểu Muội, Nazareth:

Cám ơn Soeur đã luôn luôn nhớ đến chúng tôi trong cầu nguyện và thường thông tin cho chúng tôi tin tức liên quan đến tai nạn năm nào bên Do Thái. Sau gần 50 năm xa quê hương, khi trở lại chắc là nhiều "bể dâu" Soeur nhỉ? Đất nước đã 20 năm trong tay Cộng Sản thì tất cả những công trình xây dựng về mọi phương diện, nhất là những xây dựng về tinh thần, kể cả những công trình xây dựng của Giáo Hội đều bị phá sản, phải không ạ? Xin cùng Soeur luôn góp lời cầu nguyện cho Giáo Hội Việt Nam. Kính.

Một số các em thanh niên: Cám ơn các em đã điện thoại hỏi chúng tôi về khóa tĩnh tâm mùa hè năm 1996 này. Xin thưa, năm nay chúng tôi không tổ chức khóa tĩnh tâm vào mùa hè được. Thương các em nhiều.

Cha Elizalde Thành: Trong thời gian qua thấy cha đã đến nhiều nơi để giúp anh em "đồng hành" với Chúa, nào Phi Châu, nào Á Châu, nào Châu Mỹ La Tinh... Vào trung tuần tháng 3/96 này cha sang Bỉ giảng linh thao cho anh em bên đó, rồi trở về Rom. Hai tuần sau đó cha lại lặn lội bay sang Đức giúp chúng con trong một cuối tuần "đồng hành" với Thầy. Thấy Cha tuổi đã lớn mà lúc nào cũng "hành" còn hơn chim bay nữa, chỉ vì "xin vâng" khi "Thầy đã sai đi", phải không ạ? Kính.

Tê Hát: Cám ơn Tê Hát đã cầu nguyện, cổ động cho linh thao và nâng đỡ, khuyến khích

tinh thần chúng tôi. Những gì xuất phát từ "con tim chân chính" đều thật là dễ thương, Tê Hát nhỉ. Cầu xin Chúa cho chúng ta biết sống trong Thầy, để chịu đựng hy sinh và can đảm nhận mọi thử thách từ mọi phía. Xin cùng Tê Hát tạ ơn Chúa "vì Chúa đã làm cho chúng ta những việc lạ lùng". Thương nhiều.

Anh?/Thầy? Nguyễn Ngọc Thế: Chúng tôi chờ cho đến phút chót vẫn chưa nhận được bài của anh/thầy như đã hứa. Trở về sau chuyến viễn du chắc hẳn là có nhiều chia sẻ cho chúng tôi. Thế mà vẫn "biệt vô âm tín". Cầu nguyện cho nhau. Mến nhiều.

Cùng các bạn đã dự linh thao: Yêu cầu các bạn hãy chia sẻ với chúng tôi những tâm sự, những rung động, những cảm nghĩ đã ghi trong nhật ký những ngày tĩnh tâm để TSLT của chúng ta thêm phần phong phú. Đây là lời kêu gọi tha thiết của chúng tôi, xin các bạn đừng để chúng tôi lẻ loi, cô đơn... Mến nhiều.

Mrs. Trương Nguyễn

Đồng Hành

Xin giới thiệu đến quý bạn báo Đồng Hành, tờ liên lạc linh thao, một tờ báo đơn sơ nhưng dồi dào những kinh nghiệm sống đức tin, những tâm tình cầu nguyện của giới trẻ... giúp nuôi dưỡng Tình Yêu Thiên Chúa trong tâm hồn chúng ta luôn nồng nàn sống động. Báo Đồng Hành sống nhờ lòng hảo tâm của độc giả. Góp nuôi Đồng Hành xin quý vị gởi về địa chỉ:

Đồng Hành

P.O.Box. 26871

Santa Ana, CA 92799

Danh sách tham dự viên linh thao tại Betzdorf từ 29.3. đến 1.4.96

1. Lâm Khắc Tuấn	Schleissheimer Str. 188, App. 410
80797 Muenchen Tel. 089/ 30 77 91 50
2. Trần Thị Kim Chi	Dr. Rumpf - weg 7
3. Trần Thị Kim Oanh	76530 Baden-Baden Tel. 07221/ 21 34 12
4. Lâm Chi Lan Thảo	Pommer Str. 93
65205 Wiesbaden/Nordenstadt. Tel. 06122/ 87 52
5. Nguyễn Tiến Phước	Haynstr. 7
40822 Mettmann (Tel. 02104/ 1 54 22)
6. Nguyễn Quý Sơn	Heidesheimer Str. 26
55124 Mainz Gonsenheim. Tel. 06131/ 4 30 60
7. Nguyễn Thị Kim Liên	Im Grund 22
8. Nguyễn Thị Kim Tuyết	89077 Ulm Tel. 0731/ 48 19 95
9. Nguyễn Tấn Giang	Muehlstr. 13
55268 Nieder Olm (Tel. 06136/ 58 67)
10. Hồ Thị Đoan Trang	Zeppelinstr. 45
11. Hồ Văn Thái	68168 Mannheim Tel. 0621/ 31 58 96
12. Nguyễn Văn Lành	Henriette Fuerth Str. 30
13. Nguyễn Thị Ân	60529 Frankfurt a. M. Tel. 069/ 64 35 37 89
14. Nguyễn Kim Lan	
15. Hàn Thị Liễu	Alzeystr. 46, 65934 Frankfurt Nied (Tel. 069/ 39 95 89)
16. Hà Thị Liễu	Moritz Budge 12a, 35576 Wetzlar 3 (Tel. 06441/ 4 34 10)
17. Trần Ngọc Châu	Lerchenauestr. 8, 80809 Muenchen (Tel. 089/ 3 08 60 51)
18. Phan Thị Hương	Schluter Str. 5, 80805 Muenchen (Tel. 089/ 3 61 23 40)
19. Hoàng Thị Diễm Trang	Im Neuenheimer Feld 523, Zi EG 5-1
69120 Heidelberg
20. Hoàng Thị Nhung	Jungbuschstr. 11,
68159 Mannheim (Tel. 06621/ 1 56 42 85)

21. Trần Thị Hòa Adolf - Rauschstr. 26
69124 Heidelberg (Tel. 06221/ 78 26 70)
22. Nguyễn Thị Tiết Gustavsburger Str. 23
23. Trương Xuân Sao 65462 Ginsheim (Tel. 06144/3950)
24. Trương Nguyễn Xuân Vũ
25. LM. Elizalde Thành SJ. Borgo S. Spirito, 5
I. 00195 Roma
Tel. (06) 689 - 7 75 65
-

Tình Thơ

Người ta tìm kiếm sự giàu sang
Mãi miết đi theo những bạc vàng
Còn con ôm ấp mối tình thương
Lặn lội theo Cha mấy dặm đường...

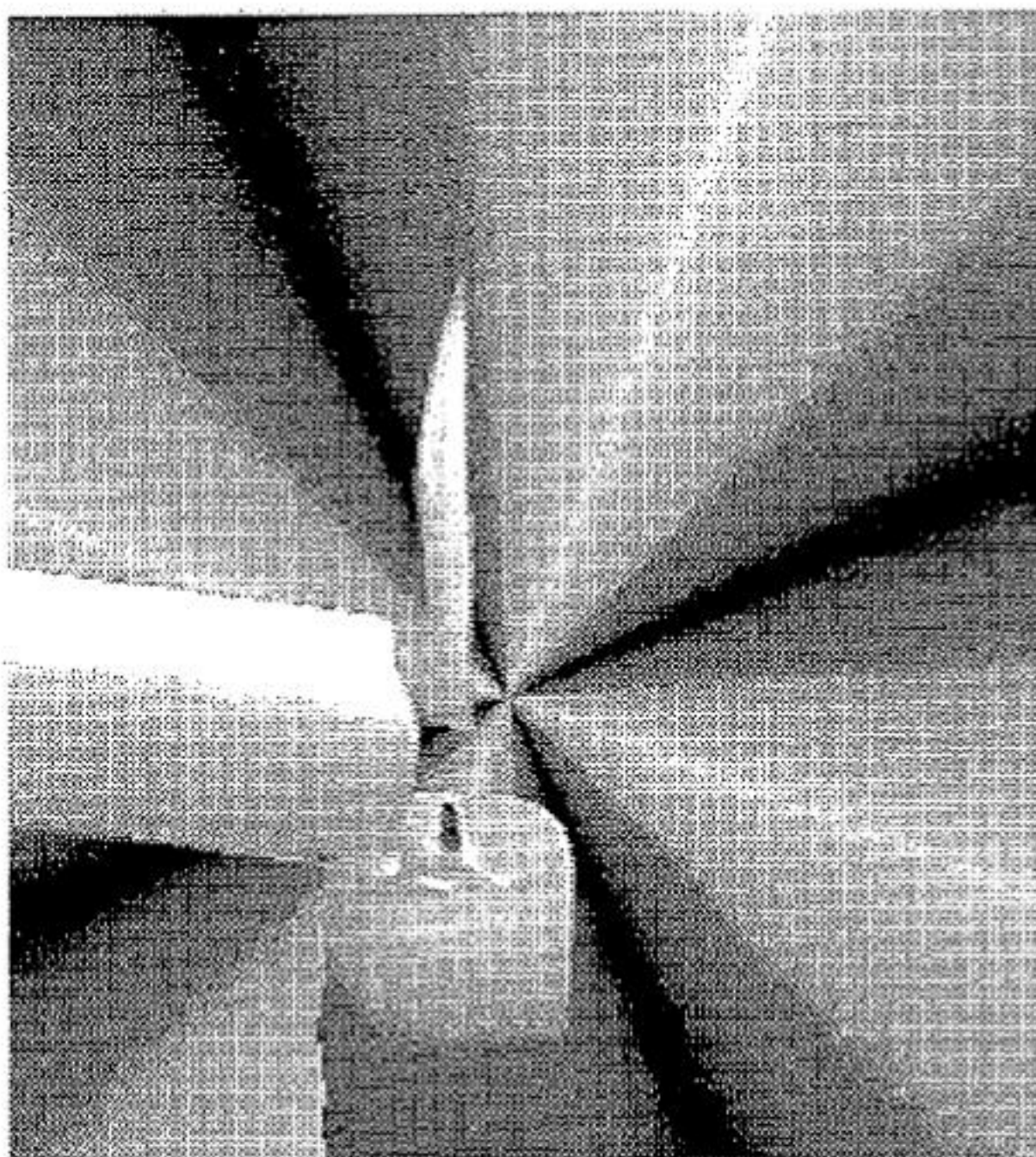
Con biết lòng con còn nhỏ bé
Bên tình rộng rãi Cha yêu thương
Nếu trái tim con là hạt cát
Tình Cha là dải Đại Trùng Dương

Tuy nhiên Cha hơi lòng cát bé
Cha chiếm trọn rồi Cha biết không?
Con về uơm hạt cấy nên bông
Bông của yêu thương của tấm lòng
Mang tặng bốn phương người lữ khách
Cho đời đỡ lạnh lúc sang đông...

Cha con xa cách những muôn trùng
Gió hạc mây ngàn giữa mộng lung
Mà sao con thấy như gần gũi
Ấm lạnh vui buồn lúc thủy chung...

Mỗi khi con viết một bài thơ
Dào dạt tâm tư bóng lệ mờ
Không phải con khóc vì đau khổ
Mà vì Cha đến giữa dòng thơ...

Đông Khê
(Đồng Hành)

MỤC ĐÍCH CÁC KHÓA LINH THAO 3, 5, 8 NGÀY

Cha Julian Thành SJ

I - KHÓA CUỐI TUẦN (ba ngày):

Mục đích:

1) Dẫn anh em trên đường làm quen và kết thân với Thiên Chúa:

- biết nghe, tức cảm nhận các tiếng kêu mời, tác động, soi sáng của Chúa,
- vượt qua những hiểu lầm về Thiên Chúa (quan toà, độc tài, khó tính...),
- biết "thình lạng" và giá trị của thình lạng,,
- biết "mở lòng" tức là để những tâm tình thầm kín nảy nở lên để Thiên Chúa chữa lành vết thương, được Ngài tha thứ tội lỗi, mang lại niềm vui và bình an đích thực đến chúng ta.

2) Hiểu và cảm nhận giá trị cao quý của loài người và mục tiêu cuộc sống theo Thánh Ý Chúa:

- vượt qua mọi mặc cảm tự ti, chán nản, tội lỗi, và các vết thương nội tâm từ quá khứ,
- tha thứ và mở lòng chấp nhận tha nhân,
- yêu mến anh em, tin tưởng họ, yêu đời và hy vọng,
- mong muốn giúp tha nhân.

3) Hiểu và thực sự ăn năn trở lại với Chúa:

- bỏ cuộc sống tội lỗi, ích kỷ, lầm lạc,
- bỏ tham vọng, thần tượng trong cuộc sống,,
- dần thân và phục vụ tha nhân với lòng rộng rãi,
- lắng nghe ơn gọi Chúa dành cho mình..

4) Biết nhận định Thánh Ý Chúa:

- phân biệt thần loại, hiểu những mảnh khoé giả dối của thần dữ (mang đến sự chết) và hương vị hiền lành, ngay thẳng của thần lành (dẫn đến sự sống).

5) Biết đọc và cầu nguyện với Kinh Thánh, trong các thánh lễ, trong Bí Tích Hòa Giải, qua thánh ca, khi cầu nguyện bộc phát, hoặc viết nhật ký, làm phút hồi tâm..

II - KHOÁ NĂM, TÁM NGÀY

Mục đích:

Muốn tiến xa hơn trên đường kết thân và làm đẹp lòng Thiên Chúa:

- quý mến tình bạn với Chúa Kitô,
- muốn hiểu đường lối của Chúa khác đường lối ích kỷ của chính mình ở chỗ nào,
- muốn có lòng "bình tâm" thực sự để quý mến Thiên Chúa trên hết mọi sự,
- sẵn sàng thoát khỏi những ràng buộc nội tâm, các thần tượng và mở lòng cho tình yêu Chúa,
- muốn tìm hiểu ơn kêu gọi Chúa dành cho chính mình và lựa chọn tương lai. Những ai chỉ muốn "tránh tội trọng" và "cứu linh hồn" thôi, tức là chỉ muốn tuân theo các điều răn tối thiểu, sống một cuộc sống "đạo đức" và bảo đảm "bình an" tâm hồn, chưa sẵn sàng cấm phòng 5 hay 8 ngày.

Điều kiện cần thiết để Linh Thao năm hay tám ngày:

Anh chị sẵn sàng cầu nguyện một cách đơn giản:

- biết cầu nguyện, xét mình, suy niệm Kinh Thánh một mình,
- biết làm thời khóa biểu thích hợp cho mình: giờ suy niệm, xét gẫm, thông dong...
- muốn tập cảm nhận các tác động của Thiên Chúa không có "nguyên do", tức không dùng những hình thức có thể gây cảm xúc thiêng liêng.
- muốn tập phân biệt thần loại tinh vi hơn, giữa "tốt thiệt" (từ lúc bắt đầu và kết thúc trong thánh ý Chúa) và "tốt giả" (tức là "tốt" lúc ban đầu mà kết thúc ngoài thánh ý Chúa).

Đối với các anh chị này, thình lạng không còn là vấn đề. Ngược lại, họ đi tìm thình lạng hoàn toàn và lâu dài như điều kiện cần thiết để đạt tới các kết quả trên.

Các anh chị cảm thấy Chúa Kitô thu hút ngày càng nhiều,

- muốn nghe và đáp lại tiếng kêu mời của Ngài một cách khiêm nhường,,
- không mơ ước có những kinh nghiệm cao siêu theo ý muốn riêng,,
- biết rõ rằng lòng yếu đuối với tham vọng và tự ái của mình,
- đáng được Chúa cứu thoát để sống ngày càng tự do và bình tâm..

Chúa đặt con trên đường, "để con ra đi, và thu được nhiều hoa trái" (Ga 15, 16)
Đường ấy là "Đường Hy Vọng", vì chan chứa hy vọng, và "đẹp như hy vọng".
Sao không hy vọng khi con đi với Chúa Giêsu, khi con về cùng Chúa Cha?

TGM. Nguyễn Văn Thuận

Địa Chỉ Liên Lạc
Tập San Linh Thao:
ÔB. Trương Xuân Sao
Gustavsburger Str. 23
65462 Ginsheim, Germany
Tel. 06144/3950